

வரவுபரிபாலன சபை வெளியீடு
ஆண்பு: விரோதி நூல் ஜவஹர் மா 26 ஆம் வ
(1889)

பிரதி விலை: 10 ரூ
செய்தித் தாளாகப் பதிவு பெற்றது.



இந்துசாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 110

பிரமாந் வருடம் வெகாசித் தீங்கள் 15 ஆம் நாள்
(29-05-1999) வெகாசிப் பூரண

இதழ்: 2

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் சைவபரிபாலன சபை அறக்கட்டளை முன்று வறிய மாணவர் பயனடைவர் சைவ மகாநாட்டில் அறிவிப்பு

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரிகம் கற்கும் மாணவர் ஒருவருக்கு வறுமைக் கோட்டு அடிப்படையில் நிதியதவி வழங்குவதற்காக சைவ பரிபாலன சபை அறக்கட்டளை நிதியம் என்ற பெயரில் ஒரு அரக்கட்டளை நிதியத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக யாழிப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை யாழ் பல்கலைக்கழகத்திட்டம் ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாவை வழங்கியுள்ளது. இப்பணம் பல்கலைக் கழகத்தால் நிரந்தர வைப்பி விடப்பட்டு அப்பணத்திலிருந்து கிடைக்கும் வட்டிமுலம் நிதியதவி வழங்கப்படும்.

மேற்கண்ட நற்செய்தியைச் சைவ பரிபாலன சபையார் நடாத்திய அகில இலங்கைச் சைவமகா நாட்டின் இறுதி நாள் மானவ அமர்வுக்குத் தலைமை தாங்கித் தலைமைப் பேருரை வழங்கிய சபையின் உபதலைவரும் தேர்வுச் செயலாளரும் ஆகிய சைவப் புலவர் வ. கந்தசாமி அவர்கள் அறிவித்தார்.

சைவ பரிபாலன சபையின் பரிட்சைப் பகுதி சைவநெறித் தேர்வு, சைவசித்தாந்த பிரவேச, பால பண்டித, பண்டிதர் தேர்வுகள் வருடம் தொறும் திறம்பட நடாத்தி வருகிறது. இப்பரிட்சைகளைத் திறமையாக நடாத்தி அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டிருப்பவர் சைவப்புலவர் அவர்கள். அவரது சிக்கன நடவடிக்கைகள் சபையின் பரிட்சைப் பகுதி குறிப்பிடத்தக்கனவு பண்டத்தை வருடந்தோறும் சேமிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. பரிட்சைப் பகுதி மாணவர்களிடமிருந்து அநுமதிக் கட்டணமாகச் சேகரித்த

பணம் மாணவர்களின் உயர்கல்விக்கே உபயோகப் படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற உயர்நோக்கோடு சைவ பரிபாலன சபை அறக்கட்டளை நிதியம் ஒன்று யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற சைவப்புலவரின் யோசனையைச் சபை ஏற்றுக் கொண்டதைத் தொடர்ந்து இவ்வறக் கட்டளை ஏற்படுத்தப்பட்டது. வறிய மாணவருக்கான நிதியதவி பின்வருமாறு வழங்கப்படவுள்ளது:

அ) 1999 ஆம் ஆண்டில் பெறப்படும் வட்டியிலிருந்து இப்போது இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் வருடங்களில் இந்து நாகரிகத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் மூன்று வறிய மாணவர்கள் திறமை அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டு நிதியதவி வழங்கப்படும். இம் மூன்று மாணவர்களுக்கும் அவர்களின் பல்கலைக்கழகக் கல்வி நிறைவூரும் வரை இவ்வுதவி ஒவ்வொரு வருடம் தொடர்ந்து வழங்கப்படும்.

ஆ) 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் இந்து நாகரிகத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்பதற்குத் தெரிவு செய்யப் படும் வறிய மாணவர்களுள் ஒரு வர் இவ்வறக் கட்டளை உதவியைப் பெறுதற்கு திறமை அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப் பட்டு, அம்மாணவருக்குத் தொடர்ச்சியாக மூன்று வருடங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்படும்.

தசவத்தின் மகிழமை

—செவப்பெரியார் சு. சுவாரங்கநந்தர், B. A. அவர்கள்

முதலாம் அத்தியாயம்

சைவ சித்தாந்தம்

(இரண்டாம் பகுதி)

(புத்தகம் - 110 இதழ் - I இன் தொடர்ச்சி)

ஆணவத்திரை சிறிது சிறிதாக விலகுவது மூலம் ஆண்மா முழு அறிவைப் பெறுகிறது. அனுபவித்தலால் மட்டுமே ஆண்மா இதை அடைய முடியும். ஆண்மா வொன்று முற்றிலும் புதியதொரு குழ்நிலையில் தான் இருப்பதைக் காணும்போது அது தானர்கவே தன்னைச் சரிக்கட்ட முடியாமற்போய் பிழைகளைச் செய்கிறது. அதன் விளைவாக அது துன்பப்பட்டு தனது சரிக்கட்டும் முயற்சியில் உள்ள சில பிழைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறது. அதுத்தடைவை அது தன்னை அதுபோன்றதொரு குழ்நிலையில் காணும்போது, அது அப்பிழையைத் திருத்தி முன்னையை விடச் சிறந்த சரிக்கட்டுதலைச் செய்கிறது. ஆணால் இந்தச் சரிக்கட்டுதலும் முற்றிலும் சரியான தாகவிருக்காது போகலாம். அதன் விளைவாக அது துன்பமடைகிறது. இந்த அனுபவத்தால் அது வேறு பினாகமூழ்க் கண்டுபிடிக்கிறது. இவ்வாறு பிழைகளைக் கண்டுபிடித்தல் அந்த ஆண்மாவின் அறிவுக்கு ஒரு நிரந்தரச் சேர்க்கையாகிவிடுகிறது. இதைச் சித்தாந்த மொழியிற் கூறுவதாயின், நாம் கன்மம் எனப்படும் செயலைச் செய்து அந்தக் கன்மத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவை அனுபவிக்கிறோம். அவ்வாறு அனுபவித்தல் எமக்கு மேலதிக அறிவைத் தருகிறது. இவ்வாறாக மெய்யறிவைப் பெறுவதென்பது ஆணவத் திறரையைச் சிறிது அகற்றுதல் எனப் பொருள்படும். எமது சித்தாந்தத்தில் ஒழுக்கம் சார்ந்த செயல்கள் மட்டுமே கன்மம் என அழைக்கப்படுகிறது என்பதை நினைவிற் கொள்ளுதல் வேண்டும். கணிதப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தல், நால்துறப்பு போன்ற செயல்கள் சித்தாந்த. நோக்கில் கன்மம் அல்ல. அவை இந்தக் கட்டுரைத் தொடரில் முபற்சின் என அழைக்கப்படும். இரண்டாவதாக கன்மாவினால் ஏற்பட்ட விளைவை அனுபவி த்தலால் கிடைக்கும் அறிவு புத்திக் கூர்மையால் கிடைத்த விஞ்ஞான அறிவு போன்ற அறிவிலிருந்தும் வேறுபட்டது. ஆகவே இவ்வாறு கன்மாவினால் ஏற்பட்ட விளைவை அனுபவித்தலால் கிடைக்கும் அறிவைச் சுத்த அறிவு என்போம். ஒரு மனிதன் விஞ்ஞான அறிவில் சமுத்திரமாய்ந்த போதும் ஆண்மீக அறிவில் ஒரு படிப்பறிவில்வாத காட்டுவாசியை விடத் தாழ்ந்தவனா யிருக்கக்கூடும்.

* வள்ளுவர் கருகிறார்:

" தெய்வத்தா வாகா தெனினும் முயற்சிதன் மெய்வருந்தக் கூவி தரும் "

இவை கன்மத்தால் உண்டான ஆதாயம் எனப்படும்.

எமது அனுபவம் மூன்று காரணிகளினால் ஏற்படுவதாகும். இவற்றுள்ளனரு பிரார்ப்தம் எனப்படும் மூன்றெண்டாவது இந்தப் பிரப்பில் செய்வதாகிய கன்மம். இது திரிஷ்டாகமயம் எனப்படும். மூன்றாவது எமது உடல் உழைப்பு அல்லது முயற்சி. இவற்றின் விளைவுகள் ஒன்றையொன்று இரத்துச் செய்யாது. ஆணால் தடுத்துத் தோற்கடிக்கக் கூடும். உதாரணத்திற்கு, பிரார்ப்தம் காரணமாக எனது வீடு எரிகிறது என எடுத்துக் கொள்வோம். எனது திரிஷ்டாகமயம் ஒன்றின் காரணமாகப் பெருந்தொகையான மக்கள் கூட்டமொன்று அவ்விடத்தில் தோன்றி (உதாரணத்திற்கு ஒரு கவியான ஊர்வலத்தில் வந்தவர்கள்) அந்த நெருப்பை உடனடியாக அணைத்து விடுகின்றனர். இச்சநந்தர்ப்பத்தில் எனது திருஷ்டாகமயம் பிரார்ப்தகன்மத்தைத் தடுத்துத் தோற்கடித்து விடுகிறது. மற்பக்கத்தில், வீடு முற்றாக எரிந்து சாம்பலாகியிருப்பின் நான் கஷ்டப்பட்டு உடல் உழைப்பால் பெற்ற பண்ததைக் கொண்டு வீட்டை மீண்டும் அமைத்துக் கொள்ள முடியும். குறியீட்டு மொழியில், எமது அனுபவத்தைப் பூலும் எமது திருஷ்டாகமயத்தைப் பூலும் எமது உழைப்பைப் பூலும் பிரார்ப்தத்தைப் பூலும் குறியீடு செய்யின்,

$$y = x + z + c$$

எனக் காணபோம். இது, நாம் எவ்வளவு அதிக திரிஷ்டாகமயத்தை செய்கிறோமோ, எவ்வளவு அதிகம் கஷ்டப்பட்டப்பட்டு உழைக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு எமது இவ்வுலக அனுபவம் அதிகான இனிமையானதாகவிருக்கும். ஆகவே எமது சித்தாந்தம் கடும் உழைப்புக்குப் பெருமானு ஊக்குவிப்பைக் கொடுக்கிறது. *

பிழையான கன்மத்தின் விளைவு துன்பம் (வெதனை). இனிமாம் சரிபான கன்மர்த்தின் விளைவு. இதுதான் கன்ம வீதி. துன்பம் சரியான அறிவைத் தருகிறது. அதே வேளை, இனிமை அதை உறுதி செய்கிறது. கன்மத்தின் இந்த விளைவுகள் அக்கள்மம் செய்யப்பட்டதும் ஆண்மாவை உடனடியாகச் சென்றடைவதில்லை. கன்மவிதி இறைவனால் நிருவகிக்கப்பட்டு, ஆண்மா அக்கள்மத்துக்குரிய துன்பம் அல்லது இனிமையை எச்சமயத்தில் அனுபவித்தால் அவ்வான்மா அதிகான பலன்னடையுமோ அச்சமயத்தில் அவ்வான்மாவுக்கு அந்தத் துன்பம் / இன்பம் கொடுக்கப்படுகிறது. இத் துன்பமோ இனிமையோ அக்கள்மம் செய்யப்பட்ட பிறவிலேயே ஆண்மாவைச் சென்றடையுமாயின் அது திருஷ்டம் எனப்படும்; (3ம் பக்கம் பார்க்க)

திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை

பிரமாதி வாருடம் வைகாசி தங்கள் 18 டி (01-06-99) செவ்வாய்க்கூழை
தசவப்பிரிபாலனத்தைப் பாவலர் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் நடைபெறும்.
புராணபடனம், சொற்பொழிவுகள், பண்ணீசை இடம்பெறும்.

சைவத்தின் மகிழமை

(2 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இலிவிரும் பிறவியொன்றில் சென்றடையுமாயின் அது அதிருஷ்டம் எனப்படும். ஒரு பகுதி இன்னொரு பிறப் பிறும் மிகுதி வேறொரு பிறப்பிலும் சென்றடையுமாயின். அது திருஷ்டதிருஷ்டம் எனப்படும். நாம் பெறும் ஒவ்வொன்றும் — செல்வமோ வறுங்கமேயா — நயமோ நட்டமோ — உடல் நமோ நோயோ — நமது செயல் அல்லது கன்மத்தினால் கிடைத்த ஆதாயம் ஆகும். யாதாயினும் முயற்சி அல்லது கன்மத்தின் ஆதாயமாகவன்றி வேறெந்த வழியிலும் நாம் எதனையும் அடைய முடியாது. மக்கள் சிலவற்றுக்காக இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். அவர்கள் எவற்றையேனும் பெறுவார்களாயின், அது கன்மிதியின்படி அல்லது உழைப்பிற்கான பரிசாக்க கிடைக்கிறதேயன்றி, அவர்களது பிரார்த்தனையின் விளைவாக அல்ல. இரத்தல் மூலம் மட்டும் எவரும் இறைவனிடமிருந்து எதையும் பெறுவதில்லை.*

சைவசமயத்தின் மிகப்பெரிய மகிழமைகளும் ஒன்று அது எதுவித விலக்குமின்றி ஒவ்வொரு ஆண்மாவுக்கும் இறைநிலையை அளிக்கிறது. இறைநிலையைத் தனி யொரு பிறவியில் அடைய முடியாது. நாமே ஆண்மாக்களாகவிருந்த போதிலும் எமக்கு ஆண்மாவைத் தெரியாது. எமக்கு இறைவனைப்பற்றித் தெரிந்தது அற்பமானது. ஆகவே எமது ஆன்மீக அறிவு மிகவும் வறுமையானது. இப்பிறவியில் எமது ஆன்மீக முன்னேற்றம் புறக்கணிக்கத்தக்களவு சிறியது என்பதும் எமக்குத் தெரியும். ஆகவே நாம் இறைநிலை அடையமுன் பல பிறவிகள் பெறவேண்டுமென்பது பெறப்படுகிறது.

சைவ சித்தாந்தத்தைச் சுருக்கமாகத் திரட்டிக் கூறுவதாயின்:- ஒரு கடவுள் இருக்கிறார். பல ஆண்மாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் அறியுந் திறமை ஆணவத்தால் தடுக்கப்படுகிறது. ஆண்மாக்கள் கன்மத்தைச் செய்து அதன் விளைவுகளை அனுபவித்தல் மூலம் இத்தடைகள் படிக்கிறமாக அகற்றப்படுகின்றன. “பிழையான செயல்களின் விளைவு துன்பம். சரியான செயல்களின் விளைவு இன்பம்” என்பது கன்ம விதி. ஒவ்வொரு ஆண்மாவும், எதுவித விலக்குமின்றி, இறுதியில் முத்தியை (பேரின்பத்தை) அடையும். இதற்குப் பல பிறவிகள் தேவை. மறுபிறவிக் கோட்பாடு சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று. ஆணவத்திற்கான தடிப்பு ஆண்மாவிற்கு ஆண்மா வேறுபடுகிறது.

* “வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்”*

என்ற அப்பரின் தேவார வரிச்சாக்குப் பலரும் பிழையான விளக்கம் கொண்டு தமது நேரத்தை இறைவனிடம் இரத்தவிலேயே விளக்குவின்றனர். இவ்வரிகளின் சரியான கருத்து என்னவாகுமெனில் இறைவன் தன்னைப் பிரார்த்திப்பவர்களுக்கு ‘‘உண்மையில் அவர்களுக்கு என்ன தேவையோ அவற்றை’’க் கொடுக்கிறார் அவர்கள் கேட்டது எல்லாவற்றையும் அல்ல. அவர்களுக்கு உண்மையில் தேவையானது அவர்களது கன்மத்தின் பலாபலன்களோ, இப்பலாபலன்கள் அவர்கள் கேட்டாலென்ன கேட்காவிட்டால் என்ன அவர்களுக்குக் கிடைக்கும், வேண்டுவது = அவர்களுக்குத் தேவையானது.

* ஒரு குறிப்பிட்ட பிறவியில் அனுபவிக்கப்படும் முன்னைய கன்மங்களின் பகுதி பிரார்த்தம் எனப்படும்

இது ஆண்மாக்களின் இன்றைய நிலைகளின் சமளற்ற தன்மையை விளக்குவதுடன் வெவ்வேறு ஆண்மாக்கள் முத்தியடைய வெவ்வேறு காலமெடுப்பதையும் விளக்குகிறது. பல கோடி ஆண்மாக்கர் ஏற்கனவே முத்தியடைந்துவிட்டன. இன்னும் பலகோடி ஆண்மாக்கர் முத்தியடையாது விடுபட்டுள்ளன. அவை வருங்காலத்தில் முத்தியடையும்.

ஆண்மாவின் பரிணாம வளர்ச்சி இறைவன் முன்னையிலேயே நடைபெறுகிறது. இவ்வளர்ச்சி ஐந்து கூறுகளைக் கொண்டது. முதலாவது கூறு கன்மத்தைச் செய்து ஆணவத் தடையில் இருந்து விடுபடுவதற்காக ஆண்மா உடம்பொன்றை எடுத்தல். இக்கூறு படைத்தல் எனப்படும். ஆண்மா எடுக்கும் உடம்பு அவ்வாண்மா (பிரார்த்தம்* எவ்வழக்கப்படுவதாகிய) அது முற்பிறவில் செய்த கன்மத்தை அனுபவிப்பதற்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கும். முழுப் பிரார்த்தமும் ஒழியும் வரை அந்த உடம்பு காப்பாற்றப்படும். இக்கூறு காத்தல் எனப்படும். பிரார்த்தம் ஒழிந்தவுடன் உடம்பு அழிக்கப்படுகிறது. இக்கூறு அழித்தல் எனப்படும். வாழ்க்கையின்போது ஏற்பட்ட ஆணவப்பிடியின் தார்வு மறைத்தல் எனப்படும். ஆணவத்தடக்கு முற்றாக நீக்கப்படும்போது அளிக்கப்படும் தெய்வீகப் பேரின்பம் அருால் எனப்படும்.

இறைவன் ஆண்மாவோடு இருப்பதனாலேயே ஆண்மா பரிணாம வளர்ச்சியடைகிறது. இறைவன் இல்வாறு ஆண்மாவோடு சேர்ந்திருப்பது அப்படி சக்கி எனப்படும். முதல் நான்கு கூறுகளையும் தொழிற்படுத்தும் சக்கி ஆதிச்சக்கி அல்லது தீரோதான சக்கி எனவும் ஐந்தாவது கூறினைத் தொழிற்படுத்தும் சக்கி அருட்சக்கி எனவும் அழைக்கப்படும். இவ்விரண்டு சக்கிகளும் உண்மையில் ஒன்றேயாகினும் வெல் வேறு தொழில்களைச் செய்யும்போது வெவ்வேறு பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. ஆணவம், மாயை, கன்மம் ஆகிய மூன்றும் மஸ்கள் அல்லது பாச்சிகள் எனப்படும்.

சைவத்தின் மற்றோர் மகிழமை அது வாழ்க்கையோடு இணங்கிப் போதலாகும். நாம் கடவுளைச் சார்த்துவர் ஜோம்; ஆகையினால் அவனது விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டியவர்களென உணர்கிறோம். அவன் எங்களை நேசிக்கிறான். நாமும் அவனை நேசிக்கிறோம். (4 ம் பக்கம் பார்க்க)

விடயதானம் வரவேற்கப்படுகிறது

இந்து சாதனத்தில் வெளியிடத் தரமான கட்டுரைகள், கணதகள், போன்ற ஆக்கங்களைப் பார்க்கிறோம். வரவேற்கிறோம். அனுப்பவேண்டிய முகவரி: ஆழிரியர், இந்துசாதனம், 450, காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சைவத்தின் மகிழமை

(3 ம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

அவனை அருக்கித்து வழிபடுகிறோம். ஆனால் இதர பல சமயங்களில் அவர்களாது சித்தாந்தத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் மிகப்பெரிய இடைவெளி இருப்பதைக் காணலாம். ஒவ்வொரு ஆண்மாவும் கடவுளால் புதிதாகப் படைக்கப்படுகிறது என்றும் பாவம் செய்யும் ஒவ்வொரு ஆண்மாவும் கடவுளால் முடிவற்ற நரகத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்படுவதாகவும் ஒரு சமயம் கூறுகிறது. தனது வாழ்ந்தாளில் ஒரு பாவத்தைத்தானும் செய்யாத ஒரு மானுடன் இருக்க முடியாது. ஒருவன் ஒரு பாவத்தைச் செய்தானாயினும் சரி பல பாவங்களைச் செய்தானாயினும் சரி அவன் நரகத்துக்குப் போக வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஒவ்வொரு மானுடனும் தான் நரகத்துக்கு அனுப்பப்படுவது நிச்சயமானது என உணர்த் தலைப்படுவான். ஆகவே தனக்கு அனுகூலமுடையதாகக் காணப்படும் ஒவ்வொரு தடவையும் அவன் பாவம் செய்யப் பின்திற்கான். அந்தச் சமயம், அஞ்சமய ஸ்தாபகிரில் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் அனைவரும் நரகத்துக்குப் போகமாட்டார்கள் எனக்கூறின், அந்த விசுவாசி மேறும் சுயாதீனமாகப் பாவங்களைச் செய்வான்; ஏனெனில் அவன் ஒருபோதும் நரகத்துக்கு அனுப்பப்படான். ஆகவே இவ்வாறான சித்தாந்தம் நீதி, நியாயமுள்ள வாழ்க்கைக்கு உதவாது. அஃதன்றி, ஆன்மாக்களைப் புதிது புதிதாகப் படைத்து அவற்றுள் அநேகரை நரகத்தில் எல்லையற்ற வேதனையை அனுபவிக்கத் தீர்ப்பளிப்பதில் இன்பம் காணும் கடவுள் ஒரு நல்ல கடவுளாக இருக்க முடியாது.

நாம் இப்போது கடவுள், ஆன்மா, மலம் என்ற எண்ணக்கருக்களில் உள்ள மூலக்கங்களைக் காண முயற் சிப்போம். இவை பென்திக (உலோகாயத)ப் பொருட்கள் அல்லவாகையால் இவற்றிற்கு வடிவம் கிடையாது.* கடவுள் எல்லையற்ற அறிவு உடையவராதவின் சித் எணப்படுவார். ஆகவே அவருக்குச் சிந்திக்க வேண்டிய தேவையில்லை. அவர் எம்மைப் போலப் பொருட்களைப் பகுதி பகுதியாகப் பார்ப்பதில்லை. அவர் அன்பு மயமானவர். இந்த எல்லையற்ற கருணை எண்ணிக்கையற்ற ஆண்மாக்கள் கடைத்தேற வழிகாட்டுகிறது. அவரில் எதுவித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய அவரைவிடச் சக்திமிக்க ஒருவரும் இல்லாததால் அவர் மாற்றமற்றவர். அவர் மாற்றமடையாதவரும் பூரணமானவரும் ஆகையால் அவரே அதியுயர் உண்மை. அதனால் அவர் சுத் எணப்படுவார். குரிய ஒளிக்கு முன்னால் மின்மினிப்

* மகாஞ்களுக்குக் கடவுள் சில வடிவங்களில் தோன்றிக் காட்சியளித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இவை இறைவனது அருளால் அவர்களுக்குத் தோற்றுமாறு செய்த வடிவங்கள்; அல்லது அவரது அருளின் வடிவங்கள். பது போல்) சில சமயங்களில் சில வடிவங்களை எடுக்கிறது.

பூச்சியின் ஒளிபோல், அவர் முன்னால் ஆன்மா அற்பமாகக் கருங்கி விடுகிறது. இவ்வாறு நோக்கும்போது ஆன்மா சுத் எணப்படும். ஆனால் மலம் அறிவுற்றதும் உயிரில்லாததுமாகும். ஆதலால் மலத்துடன் ஒப்பிடும் போது ஆன்மா சுத், மலம் அசத் எனக்கொள்ளப்படும். ஆகவே ஆன்மாவானது சுத—அசத்.

சைவசித்தாந்தத்தின்படி, முழுப் பிரபஞ்சமும் இறைவிதிக்குக் கட்டுப்படுகிறது. பிரபஞ்சத்தில் நடைபெறும் ஒவ்வொன்றும் இறைவிதிக்கமைவாகவிருக்கும். கடவுள் நல்லவராகையால், அவர் விதியும் நல்லது, பிரபஞ்சத் தில் உள்ள தோற்றப்பாடு ஒவ்வொன்றும் நல்லதே. இவ்வுலகத்தில் பல சமயங்கள் உள்ளன. அவையொவ் வொன்றும் மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையான மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. இறைவிதிப்படியே ஒருவர் ஒரு குறித்த சமயத்தில் வைக்கப்படுகின்றாராதவின், அஞ்சமயமே அவருக்கு இப்போதைக்குச் சிறந்தது. அவர் தமது சமயத்தை மாற்றிக்கொள்ளின், அந்தப் புதிய சமயமே அவருக்கு இப்போதைக்குச் சிறந்தது. ஆகவே மதமாற்றம் செய்தல் என்ற ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட திட்டம் சைவ சித்தாந்தத்தில் இல்லை. இது சைவத்தின் மற்றுமோர் மிகிமை. சைவம் பல்வேறு சமயங்களையும் ஒரு ஏணியின் படிகளாகவும், ஏணியின் உச்சிப்படி இறைவனின் பாதமாகிய தெய்வீகப் பேரின்பம் எனவும் கொள்கிறது. சித்தியார் சொல்கிறது: “ஒரு ஆன்மா புரச்சமயங்களைப் பின்பற்றியியின் சைவ சமயத்துக்கு உடன்பாடானவற்றுள் பிரவேசித்து ஸ்மிருதிகளின் வழி யினுராக ஓயாது உழைத்து, ஆச்சரமம் என்ற தஞ்சம் தரும் துறைமுகத்துட்ட பிரவேசித்து அழிவுமான விரதங்களை அனுட்டித்து, பெறுமதியிக்க வித்தைகளைக் கற்று வேதங்களையும் பிழையில்லாத வகைப் புராணங்களையும் படித்து உபநிடதங்களின் உண்மையை உணர்கிறது. அதன் பின்னர் அது சைவசித்தாந்தத்தை அடைகிறது. அங்கு அது சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகியவற்றை அனுபட்டித்து ஞானத்தை எய்தி அதன் மூலம் சிவனின் பாதகமலங்களை அடைகிறது”.

பிரபஞ்சம் இறைவிதிப்படி ஆளப்படுகின்றது என்பதிலிருந்து பெறப்படும் இன்னுமோர் அனுமான விதி இந்தவுலகத்திலாயினும் சரி வேறெங்காயினும் சரி நல்லது அல்லாத எதுவுமில்லை என்பதாகும். அதாவது கெட்டது எதுவுமில்லை; ஆன்மாவுக்கு இந்தவுலகி லும் சரி வேறெங்காயினும் சரி நல்லதைக் கொடுக்காத பொல்

(5 ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவசமயபாட ஆசிரியர்களுக்குக் கருத்தரங்கு சைவப்பிரைபாலன ரயை உதவும்

பாடசாலைகளில் சைவசமயபாடம் சுற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குக் கருத்தரங்கள் நடத்தி சமயம் இதற்கு சைவப்பிரைபாலன சபையின் ஒத்துழைப்பைச் சபையின் அகில இலங்கைச் சைவமாநாட்டின் குக் கிடைக்குமென உறுதி வழங்கப்பட்டது.

சைவத்தின் மகிழமை

(4 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வாப்பு எனப்படும் எந்தவகைத் துண்பமும் எங்குமே வாப்பு எல்லாமரிந்தவர்; எல்லாம் வல்லவர்; இல்லை. அவர் எல்லாவகையிலும் நல்லவர். ஆகவே கெட்டவைகளோ எல்லாவகையிலும் நல்லவர். ஆகவே கெட்டவைகளோ அன்றித் துண்பங்களோ எங்காயினும் இடம்காண முடியாது. அறியாமை காரணமாகவே நாம் நல்லதைக் கெட்டதாகவும் ஆரோக்ஷியமான வாழ்வைத் துண்பமானதாகவும் எடுத்துக் கொள்கிறோம். துண்பம் என் நொன்று உண்டு என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமயங்களும் இருக்கின்றன. இவை துண்பத்திலிருந்து நழுவுகின்ற வழிவகைகளைக் காண முற்கிள்கின்றன. துண்பம் என்று ஒன்று இல்லை என்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டதும் இவை ஒடுங்கிவிடும்.

துண்பம் என்பது எமக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் ஒரு உபாதி. ஆனால் உண்மையில் தீங்கான உபாதி என்று ஒன்று இல்லை. உபாதி என்பது பிழையான கண்மத்தின் விளைவு. அது எமது சுத்த அறிவை அதிகரிக்கவும் ஆண் வத்தைப் பலவீனப்படுத்தவும் உதவுமொரு மார்க்க மாருகும். ஆகவே அது ஆன்மாவுக்குப் பெரும் பெறுமான முள்ள வரவேற்கப்பட வேண்டியதொன்று. இரண்டாவதாக உபாதி என்பது அகிலப்பொதுவானது என்பது முற்றிலும் உண்மையற்றது. முழுமையாகப் பார்க்கும் போது அநேகமான மனிதர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்வு இன்பம் தருமொன்று. அவர்களுக்கு உபாதி எப்போதாமிலும் ஒரு தடவை மட்டுமே வருகிறது. ஒரு சிலர் மற்றுமையாக்களை விட அதிகம் உபாதியுறுகிறார்கள் என்பதில் ஜீயமில்லை. இத்தச் சிலரிலும் அநேகமானவர்கள் அதனுடன் பழக்கப்பட்டு விடுவதால் அதைக் கடுமையாக உணருவதில்லை. நல்ல வேளையாக, எமது சித்தாந்தம் துண்பத்திலிருந்து நழுவிவிடலாம் போன்ற பிழையான எண்ணக்கருக்களை முன்வைக்காது எம்மை எப்பொதும் மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்கிறது.

ஆகவே சைவசமயம் ஒரு தெவிலான, காந்தியுள்ள, மேலே உயர்த்துகிற சமயம். கதியற்றுத் துயரடைந்து சோர்வற்றுதொரு பாலியாகவன்றி, அது எல்லா மனிதரையும் நல்லவர்களாகவே கருதுகிறது. அவர்கள் பிழையைச் செய்தாலும் கெட்டதைச் செய்வதில்லை. பிழையான செயல்கள் வேதனையான அனுபவத்திற்கு

இட்டுச் சென்று ஆணவத் தேய்வையும் அதன் காரணமாக ஆன்மீக முன்னேற்றத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே பிழையானவற்றைச் செய்வது² தானும் நல்லதே. பிழையானதைச் செய்வதனும் நல்ல மனிதனே. வித்தியாசம் என்னவெனில் பிழையானவற்றைச் செய்வவன் துண்பப் படுகிறான்; சரியானவற்றைச் செய்வவன் சந்தோஷமாகிறான். சரியானவற்றைச் செய்யும்போது பிழையானவற்றையும் செய்வதும் தவிர்க்க முடியாதது. ஒரு குழந்தை ‘அ’ என்ற எழுத்தைச் சரியாக எழுதக் கூடியதாக இருப்பதற்கு முன் பல தடவை பிழையாக எழுத வேண்டும். ஒருவன் நீந்தத் தெரிந்தவன் ஆவதற்கு முன் பல தடவை நீரில் அமிழ்ந்த வேண்டும்.

மற்றைய சமயங்களைல்லாம் முடிவடைகின்ற விடத் தில் தான் சைவசமயம் ஆரம்பிக்கிறது. சைவ சமயத்தை அடைவதற்கு ஒருவர் ஒழுக்க மேம்பாடு (பசுவினை ஒப்பு), ஆணவச் சிறைவு (மஸப்பாம்), ஆன்மீகப் பிரகாசம் (சந்திநாபாதம்) ஆகியவற்றைச் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவன் நியாயமான, தெய்வபக்தியுள்ள, சரியான செயல்களைச் செய்வதில் கைதேர்ந்த வனாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு கைதேர்ந்ததன் உடன் நிகழ்வாக அவனது ஆணவம் குறிப்பிடத் தக்க அளவு தளர்வுற்றிருத்தல் வேண்டும். அவன் தன்னில் அக்கறையுள்ள உண்மைப்பொருள் இறைவன் மட்டுமேதான் என்பதைக் கண்டு கொண்டு, இதர ஆன்மாக்களைப் பற்றி அக்கறை செலுத்தமாட்டான். அவர்களை அசட்டை செய்வதால், அவர்களுக்கு நன்மை செய்தல், தீமை செய்தல் ஆகிய எல்லாச் சிந்தனைகளையும் கைவிடுகிறான். இதற்கு மிக முந்திய நிலையில் அவர்களுக்குத் தீமை செய்தலைக் கைவிட்டான். இப்போது அவன் நன்மை கெய்வதையும் கைவிடுகிறான். இதுவே பசுவினை ஒப்பு எனப்படுவது. உண்மையில் அவன் மற்றைய ஆன்மாக்களுக்குச் சேவை செய்வதைக் கைவிடுவதில்லை. அவன் அவர்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதற்காக அவர்களுக்குச் சேவை செய்கிறான். கடவுள்ஏனைய ஆன்மாக்களைப் பாதுகாப்பதால், அவன் இவை களுக்குச் செய்யும் சேவையைக் கடவுளுக்குச் செய்யும் சேவையாகக் கருதுகிறான்.

(6 ம் பக்கம் பார்க்க)

¹ எல்லாமறிந்த, எல்லாம் வல்ல, எல்லோர் மீதும் கருணையிக்க இறைவனின் நிர்வாகத்தின் கீழாள் இப்பிரபுஞ்சத்தினுள் கொடிய செயல் புகுதல் முடியாத காரியம்.

² பிழையானதைச் செய்வது இறைவனது விதிகளுக்கு மாறாக நடப்பதாகும். முழுமையாகப் பார்க்கும் போது ஆன்மாவுக்குச் கெடுத்தையை விளைவிப்பவை கெட்டவை.

சைவசமயக் கல்விக்கு உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

சைவயிராவள சரை கோரிக்கை

சைவசமயம் கற்பித்தல் சம்பக்கப்பட்ட கருமங்களைக் கையரிள்வதற்குக் கல்விவையம் ஒவ்வொன்றிற்கும் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளரொராவுவரை நியமிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை சைவபரிபாவன சபையார் நடத்திய அவில இலங்கைச் சைவமகாநாட்டிடல் சபையின் உபதலைவர் சைவப்புலவர் திரு. கந்தசாமி அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. மூன்றாம் நாள் முற்பகல் அமர்வின் போது பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட யாழ்ப்பாணம் கல்விப் பணிப்பாளர் கலாநிதி நா. தனிகாசலம்பிள்ளை தாம் இது பற்றி உரியவர்களிடம் பேசி ஏற்ற நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறினார்

சைவத்தின் மகிழமை

(5 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பக்ளின ஒப்பும் ஆணவத் தேயவும் விசேட ஆள் மீகப் பிரகாசத்தினால் கவனிக்கப் படுகின்றன. இது அவனைச் சைவத்துள் பிரவேசிக்கத் தகுதியுடையதாக குகின்றது. சமய தீட்சையைப் பெறுவது மூலம் அவன் அதற்கான அனுமதியைப் பெறுகிறான். சைவத்தின் இப்பகுதி சரியை எனப்படும். இங்கே அவன் கோவில் கல்லில் சர்ரேசேல் செய்தும் சிவனின் உருவத்திருமேனி களுள் ஒன்றுக்குப் பூசை செய்வதுமாகிய தொண்டுக் களில் சுடுபடுகிறான். இத்தொண்டு அவனுக்கு ஆள்மீகப் பிரகாசத்தை மேறும் கொடுத்து அவனை விசேட தீட்சைக்குத் தகுதியுடையவனாக்குகிறது. இது அவனைக் கிரியைப் பகுதியிலும் பின் யோகப் பகுதியிலும் வைக்கி ரது. இவை அவனை வளமிக்க ஆள்மீகப் பிரகாசத் துக்கு இட்டுச் செல்கிறது. அப்போது அவன் தன்னை இறைவனுடன் பேதம் அற்றவன் (அபேதன்) ஆகக் காணும் தோற்றுதைக் காண்பான். இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்தல் இறைவனுடன் அபேதம் என்ற உணர்வுக்கு இணக்கமானதல்ல. ஆகவே அவன் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வதைக் கைவிடுகிறான். இது சமய ஒழுக்க மேம்பாடு (விவ வினை ஒப்பு) எனப்படும். ஏனெனில் அவன் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வது இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்யாது விடுவதை விடச் சிறந்தது அல்ல எனக் கருதுகிறான். பின்னர் அவன் இறுதித் தீட்சையான நிர்வானை தீட்சையைப் பெற்று சைவத்தின் இறுதிப் பிரிவான ஞானம் என்ற பிரிவை அடைகிறான். இங்கு அவன் ஆணவத்திலிருந்து முற்றாக விடுதலை (முத்தி) அடைந்து முழு ஆள்மீகப் பிரகாசம் (விவஞானம்) பெற்று இறைவனிடம் ஒன்றாகி விடுகிறான்.

இந்த நான்கு பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நான்கு உபயிரிவுகள் உண்டு. ஆகவே சைவத்தில் எல்லாமாகப் பதினொறு நிலைகள் உண்டு. ஒவ்வொரு நிலையும் அதற்கு மேலேயுள்ள நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். ஒருவர், ஒழுக்க மேம்பாடிடின் பின் பதினாறு நிலைகளைக் கடந்து, அதன் பின்னர் மட்டும் தான் இறைநிலையை அடைய முடியுமானால், முக்கியத்துவமுடைய நிகழ்ச்சித் திட்டம் எதுவுமின்றிச் சிறிதளவே வரும் நியாயமற்ற மனிதர் உட்பட எல்லோருக்கும் முத்தினிலையைத் தருவதாகக் கூறித் தமது பட்டிக்குள் சேருமாறு அவர்களைப் பரிந்துபேசி வேண்டி, தூண்டி அல்லது வற்பு ரத்தி வரும் சமயங்களுக்கு நாம் என்ன மதிப்பை / பெறு மதியைக் கொடுக்க முடியும்? இந்தச் சமயங்கள் தருவதாகக் கூறும் முத்தியின்பம் ஒரு சில தங்க நாணயங்கள்

ஞக்காகப் பட்டம் வழங்கும் சில பல்கலைக்கழகங்களின் முதுகலைமாணி (M. A.) பட்டத்துடன் மட்டுமே சமானதாகக் கருதமுடியும்.

ஆளால் நாம் சாதாரணமாகக் காலையும் சைவம் உண்மைச் சைவம் அல்ல. நாம் சாதாரணமாகக் காண்பது தகுதியாக அன்றிப் பிறப்பால் கைப்பிடிக்கப்படும் மார்க்கம். இது உபாய மார்க்கம் எனப்படும். நான் என்னைச் சைவ சமய எனக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஏன் என் எனது தகப்பனார் தன்னைத் தானே ஒரு சைவசமயி என் அழைத்தார். எனது தர்வையார் தம்மைத் தாமே ஒரு சைவசமயி எனக் கூறிக்கொண்டார். ஏனெனில் அவரின் தகப்பனார் தன்னை ஒரு சைவசமயி எனக் கூறிக்கொண்டார். இவ்வாறு ஒரு உண்மைச் சைவசமயியான எனது முன்னோர் ஒருவரை அடையும் வரை கூறிக்கொண்டே போகலாம். இக்கால மன்னர்கள் எவ்வாறு தமது பிறப்பின் உரிமையால் மட்டும், ஒரு மன்னருக்குரிய எல்லாக் கொரவங்களுடனும் வாழ்கிறார்களோ, அவ்வாறே நாமும் ஒரு சைவனுக்குரிய எல்லாப் பெறுமைகளுடனும் வாழ்கிறோம். நாம் சைவராவதற்கு எவ்வளவு தூரம் தகுதியற்றவராகவிருக்கிறோமோ அதைவிடச் சிறந்ததெனக் கூறமுடியாதளவுக்கு குருவாயிருப்பதற்குரிய தகுதிகளற்ற ஒரு குருவினிடமே நாம் திட்சை பெறுகிறோம். திட்சை பெற்றுக் கொண்டதன் விளைவாக சைவத்தின் நான்கு பாதங்களுள் யாதாயினும் ஒன்றிற்குள் நாம் சென்று முடிவில் தகுதி வாய்ந்த ஆள்மாவொன்றைச் சிவலோகம் அடையச் செய்யும் மரணக் கடங்கொன்று எம்மீது நடத்தப்படுவது கிடைக்கப்பெறுகிறோம். வருட சிராத்தம் போன்ற மரணக் கடங்கின் பின்நடாத்தப்படும் கடங்குகள் (எம்மை விட்டுப்) பிரிந்த ஆள்மாக்கலை தெய்வீக நிலையடைந்தவர்களாகக் கருதிச் செய்யப்படும் பூசைகளாகும்.

“பின்பற்றுவதற்கு உனக்குத் தகுதி இல்லாதிருக்கும்போது அச்சமயத்தை நீ ஏன் பின்பற்றுகிறாய்?” என்ற கேள்வி கேட்கப்படலாம். நான் உண்மைச் சைவத்துக்கு தகுதியற்றவனாகினும், எனது பிறப்பு என்னை உபாய மார்க்கச் சைவத்துக்குத் தகுதியாக்குவதுடன் நான் அதனைப் பின்பற்றுவதால் பெரிதும் பயன்டைகிறேன். புனிதமிக்க சாம்பலை அணிதல், பஞ்சாடசரத்தைச் செபித்தல், வழிபடுதல், புனிதமான தெய்வீகப் பாடல்களைப்பாடுதல் போன்றவற்றால் நான் ஜூயித்துக்கு இடமின்றி நன்மை பெறுகின்றேன். இது காலக்கிரமத்தில் ஒருவேளை பல பிறவிகளின் பின், என்னை உண்மைச் சைவத்துக்கு இட்டுச் செல்லும். (7ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவ பரிபாலன சபையின் நோக்கங்கள்

1. சைவ பரிபாலன சபையின் நோக்கங்கள் அந்திய சமயத்தில் பிரவேசிக்காதவாறு பாதுகாத்தல்.
2. சைவ முறைப்படி சைவப்பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் பயில வித்தியாசாலைகளை ஊர்கள் தொறும் ஸ்தாபித்து நடத்துதல்.
3. கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் சிறந்த பெரியார்களைக் கொண்டு எங்கும் செல்லும் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்வதல்.
4. சைவ மக்களுக்கும் தமிழருக்கும் பயன் தரக் கூடிய பத்திரிகைகளை தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் தொடர்ச்சி நடத்துதல்.
5. கிலமுற்ற சைவ ஆலயங்கள், மடங்கள் முதலிய பழைய தரும ஸ்தாபனங்களைப் புதுப்பித்து கிரம செய்யாமல் தாமே பொறுப்பேற்றுப் பாதுகாத்தல், சேரவேண்டிய தரும ஸ்தாபனங்களுக்குச் சேர்த்தல்
6. வாசிச்சாலைகளை ஸ்தாபித்து நடத்தல்
7. சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்ப்பதற்கான செயல்களை மேற்கொள்ளல்.

செவத்தின் மகிழம்

(6 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ପାରକ୍ତନୀ ପାଠ୍ୟ ଓ କର୍ମି

பரமுத்தி அன்டபவர்கள் இரு வகைக்கு ஸ் அடங்
குவர்:

ஆ) ஆணவத்திலிருந்து விடுதலையடையும் சமயத்தில் வேலை அவர்களது பிராரப்தமும் முடிவடைவோர்.

ஆ) ஆணவத்திலிருந்து விடுதலையடையும் சமயத்தில் கழகது பிராரப்தம் முடிவடையாதோர்.

முதலாவது வகையில், பிராரப்தம் முடிவடைந்து விட்டதால் உடம்பு உடனடியாக அழிந்து போவதுதான் அவ்வேளாளிலேயேஆன்மா மும்மஸ்களிலிருந்தும் விடு தலையடைகிறது. இரண்டாவது வகையில் பிராரப்தம் முடிவடையாதுள்ளது; உடம்பும் அழியாதுள்ளது; ஆண் வம், கன்மம் இரண்டும் இருக்கிறது; உடம்பு உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது இவ்வகை ஆன்மாக் கள் ஆணவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதால் இவை சென்ன முத்தாக்கள் என அழைக்கப்படும். எஞ்சியிருக்கும் பிராரப்தம் ஆன்மாவின் மீது தனது விளாவை ஏற்ப உத்த முனையுமாயினும், செயலுக்கான விருப்பை உண்டாக்குவதற்கு ஆணவம் இல்லாமையால், அது ஆன்மாவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத் தூண்டும் முயற் சியில் வெற்றியடையாது. ஆகவே பிராரப்தமானது ஆன்மா பரமுத்தியடைவதற்குச் சற்று முன்பாக உருவா கியிருந்த - பயிற்சியினால் ஏற்பட்ட - பழக்கத்தைத் தனது செயலுக்கு உபயோகிக்க முயற்சிக்கிறது. ஒருவன் தன்னைக் கடவுளிலிருந்து வெறுபட்டதாகக் கொள்ளும் பயிற்சியினால் ஏற்பட்ட பழக்கம் தான் இது. இந்த எண்ணத்தைப் பஞ்சாட்சரத் தியானம்

ஒலம் அந்த ஆன்மா கூபமாக அடக்கி விடுவதால் அது வாசனா மலத்திலிருந்து முற்றாக விடுப்பட்டவராகிறது. ஆகவே அவ்வாண்மா பிரார்ப்தத்தால் ஒரு போதும் தாக்குமுறைது- இப்பழக்கம் வாசனா மலம் எனப்படும். இது சக்கரத்தினதுச் சமுற்றுவதாக குயவன் நிறுத்திய பின்பும் சமஸ்கிருத குயவனின் சக்கரத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. பானை இல்லாத விடத்து சக்கரத் தின் கட்டற்ற இயக்கத்தால் எதுவித வேலையையும் செய்ய முடியாதிருப்பது போல, செவன் முத்தன் ஆன வத்தினால் கட்டுப்பட்டிராமமயால், பிரார்ப்தம் அந்தச் செவன் முத்தன் மீது எது வித விளைவையும் ஏற்படுத்த இயலாது. ஆனால் காம இச்சைக்கு இடம் கொடுத்தலை வாசனா மலத்தின் ஒரு நிலைமையாகக் கொள்ளும் சிரத்தையற்ற மூடர்களும் உள்ளனர். ஆன்மாவனது சமயதீட்சை பெற்று அதன் மூலம் சௌவனாக வருவதற்கு மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே ஒழுங்கற்ற பாலியற் தொடர்புகளைக் கைவிட்டு விட்டது. இது உண்மையான வாசனா மலத்திற்குப் பல கோடி பிறப்பிற்கு முந்தியது. பரமுத்தர்கள் மற்றைய உயிர்களில் எல்லையற்ற அன்புடையவர்கள் என்பது விசேஷமாகக் கவனிக்கத் தக்கது. அவர்கள் சிவபூசைக்கு பூப்பறிக்கும் போது மிகவுயர்ந்தளவு கவனம் எடுப்பவர்கள். அவர்கள் பூக்களை எடுப்பார்கள். ஒரு போதும் அவற்றைப் பறிப்பதில்லை. ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வது மரத்திற்கு வேதனை கொடுக்கும் என்பதால்.

— முதலாவது அக்தியாயம் முற்றுப் பெற்றது.

* அடுத்த இதழில் நசவந்தி புனித நூல்கள் பற்றிய இரண்டாவது அத்தியாயம் வெளிவரும்.

கைவ பரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாணம்

இந்து சாதனம் - Hindu Organ

சந்தர விபரம்

தனிப் பிரதி	ரூப 10/-
இலங்கையில் வருட சந்தா (தயார்செலவு இன்றி)	ரூப 100/-
இலங்கையில் வருட சந்தா (தயார்செலவு உட்டிட)	ரூப 125/-
இந்தியாவில் வருட சந்தா	இந்திய ரூப 150/-
இந்தியா தவிர்ந்த வெளிநாடுகளில் வருட சந்தா	

சந்தாவைக் காசுக்கட்டளையாகவோ அல்லது காசோலையாகவோ யாழ்ப்பாணம் மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதிக் கிளாயில் உள்ள வசைபரிபாலன சபையின் நடைமுறைக் கணக்கு இல 10657 இல் விவரிதில் தகுதியாகக் கொடுப்பலாம்.

Money order, Drafts and Cheques shall be drawn in favour of Saiva Paripalana Sabai, Current Account Number 10657 at the Main Street Branch of the Peoples Bank Jaffna.



திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மேர்த்துக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கலே.

క్రికెట్ చిత్రశమ్పలమ్

இந்துசாதனம்

பிரமாதி வூஸ் வெகாசி மீற் 15 ஏ (29-05-1999)

நம்பிக்கையுட்டிய செவமகாநாடு

யாழ்ப்பாணம் சைவ பரி புதும் அகதிகளுக்குக் கை
பாலன் சபையார் நடாத்திய கொடுக்கவேண்டிய அவசிய
சைவ மகாநாடு மே 7, 8, 9 தேவை, மதமாற்றம்,
ஆம் திகதிகளில் நாவலர் ஆசு கோவில்களில் உயிர்ப்பலி,
சிரம மன்டபத்தில் நடந் கோவில் நிர்வாகம் தொடர்
தேறியது. மகாநாட்டு திகழி பான அதிகரித்த சக்சரவுகள்,
வுகள் மகா நாட்டின் நோக் வியாபார நிலையங்களாக
கங்களாகிய சைவசமயப் பிர மாறும் ஆலயங்கள், அருகிக்
சாரம், சைவ சமயத்துவரை வரும் சைவசாதனன் போன்ற
எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சனை சைவசமூகம் எதிர்நோக்கி
கண ஆராய்தல், அவற்றிற் யுள்ள பல்வேறு பிரச்சனை
குப் பரிகாரம் காணல் போன் கணக் சுட்டிக்காட்டியிருந்
றவற்றைச் சுற்றிச் சுழன்று தோம்.

கொண்டிருந்தது வரவேற்கப் படக்கூடியதோரு அமசம் சொல்ல வேண்டியதைக் கொல்லவேண்டிய இடத்தில் கொல்தும் து விட மீண்டும் பேச்காளர் ஓரிருவரையும் மகாநாடு உள்ளடக்கியிருந்தது. மற்றுமோர் சிறப்பம் கூடும்.

இந்து சாதனத்தின் சென்ற
இதழில் ஆசிரியர் தலையங்
கத்தில் இன்று சைவசமூஹம்
இருக்கும் நிலையும் அது
எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும் நாவலர் கால நிலையங்களை
விடச் சிறந்தது எனக் கூறுவது
தற்கிள்ளை எனக்குறிப்பிடுவிடுதலாம். சிரக்கேடுகள்

சரம், நகுலேஸ்வரம், மாவிட
டபுரம் போன்ற தலங்கள்
இன்றிருக்கும் நிலை, அவ்வள

முர்த்தி, தல, தீர்த்தச் சோவிலில் விளக்கின்றன. இறப்புக்கண்டன் தேவாரத் பூ இல்லை, நிரில்லை, மாதத் திருப்பதி கங்கள் பெற்ற தில் என்றாவது ஒரு நாள் பெருமை வாய்ந்த ஸழத்துச் சிவர் சென்று “விளக்குவைக் கிவத்தலங்கள் திருக்கோ சிறார்கள்” . ஆலயத்தைச் சேஷ்சரமும் திருக்கேதீசு சுற்றி அமைந்திருந்த மடங்கள் தற்காலம்ட்டமாய்க் கிடைக்கின்றன.

திருக்கோணச்சரத்துக்குச் சூதனியோடு திருக்கேதிச்சர சென்று வழிபடவும் நித்திய விவயத் திருப்பணி சபையின் நைமித்திக் பூசைகள் நடை அனுசரணையுடன் அரசாங்க பெறவும் பல கட்டுப்பாடுகள், கட்டடத் திணைக்களத்தால் கொடுதிகள் இருந்த போதி மடங்கள் இப்போது புனர ஹும் அங்கு 'விளக்கெரிவது' மைக்கப்படுவதாக அறிகிசைவ சமூகத்துக்கு ஒரளவு ஹோம்). மன நிம்மதியைக் கந்தியிரு.

தொண்டர் நாள்தொறும் ஈழத்துச் சொசைமயிகளின் ஒரு தேவைபாந்து, மருந்து, துடிசெய் அருள்செய் கேதீச திரவியம் என நால்லால் சரம் இன்று சனநடமாட்ட பெருமானால் விதந்துவரக்கூடும் மற்றுக் கிடக்கிறது. பட்ட திருக்கேதீசரம்;

• 10 •

ବାଜାର ମାଲି ବିଷୟ

வங்கம் ம வி கி ன் ற கடல் மாமலர்ப் பொழில்களும், மாதோட்ட நன்னகரி ஸ் மாவும் பூகழும் தகவியும் சிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட கால நெருங்கிய பொழில்களும் முதல் பதின்மூன்றாம் நூற் அணிசெய்த எழில் திகழ் ராண்டுவை சி ற ந் து மாதோட்டத்து கருதறின்ற பொளிந்த திருக்கெதிச்சரம்: கேதிச்சரம் இன்று புதர்மண் டக் கெடக்கிறது.

நாவலர் பெருமானால் வேல்ஸ் வரம், கிரி மலை, நினைவுட்டப்பட்டு அவர் மாவிட்டபுரம் ஆகிய தலங்களிலும் வந்தத் தொண்டர் கருக்குச் செல்வதற்கு கூட்டத்தால் கட்டி எழுப்பப் பீருக்கும் கட்டுப்பாடுகள், பட்ட திருக்கேதிச்சரம்; கெடு பிழிகள் போலவே மன்னாரிலிருந்து திருக்கேதிச் சன்னிற்ற அடியவர்களின் சரத்திற்கு செல்ல இருக்கும் அங்கத்துறு நோய்கள் ஒழித்த கட்டுப்பாடுகளும் கெடுபிழிகளிலிருக்கின்றன.

இவற்றையெல்லாம்

கோடிமான, திட்டமிட்ட சமுத்து இக்காலச் சைவ இராணுவத்தின் கட்டுப் பூர்வமான, செயல்களில் இந்து மத எழுத்திக்கு நிலைகளாக- பாட்டின் கீழ் இருக்கும் திருக்கல்தாபங்கள் இறங்க வேண்டும் அச்சாணியாக-வளர்ச்சியற்று சேதிச்சரத்திற்கு சைவர்கள் வந்த திருக்கேதிச்சரம்; செல்லவும் ஆலயச்சுற்றாட மூலம் என்பதை மிக ஆணித்த ரமாக வற்புறுத்தி திரு ஆறு 1980 களின் நடுப்பகுதியில் வில் அடியார்கள் ஆலய திருமுருகன் அவர்கள் மகா மகாதும்பாபிஷேகம், மகோற் குருமார்கள், பணியாளர்கள் நாட்டின் இறுதிநாள் அமர்வில் சலவும், தேரோட்டம் கண்டு தங்கியிருந்து கோவில் பூசை, பேசியது மிகவும் நம்பிக்கை சைவ உள்ளங்களைக் குரிர தொண்டு, வழிபாடுகள் செய்து கூடுவதாக அமைந்திருந்த வைத்த திருக்கேதிச்சரம்; யவும் எதுவித தடங்கலும் கட்டுப்பாடு உடைக்கப்பட்ட

கட்டுப்பாடும் திருக்கக் கேட்கேதிச்சரம்; திருக்கடாது. கேட்கேதிச்சரம்; திருக்கேதிச்சரம். அந்தோ! இன்னு அதன் நிலை உரிய பிராயச்சித்தம் செய்து என்ன? கண்ணலாமோ.

இந்துசாதனம்

பன்ன மேலும் காலதாமதம்
செய்யக்கூடாது. இதற்கு
இலங்கையிலுள்ள சகல இந்து
சமய ஸ்தாபனங்களும் திருக்
கேதிச்சர ஆயத்திற்குப்பணிச்
சபையும் முழு முயற்சி எடுக்க
வேண்டும்.

அவர்கள் முயற்சிக்கவில்லை
என நாம் குற்றம் சமத்த
வில்லை.

அவர்கள் கொடுக்கும் அழுத் தம் போதாது என்பது எமது தாழ்மையான கருத்து.

இந்த இக்கட்டான் கால
நட்டத்தில் திருக்கேத்திச்சர
ஆலயத் திருப்பணிச்சபைக்கு
இதைவிட முக்கியமான
வொரு கடமையுள்ளது என
பதை இந்து சாதனம் கட்டிக்
காட்ட வேண்டியனவாக
இருக்கிறான்.

மடு தேவாலயத்தில் வழி பாடுகள் தடவப்படவில்லை என்றாலும் அங்குள்ள இராணு வழுகாம் அகற்றப்பட வேண்டுமென்பதற்கு அவர்கள் கொடுத்த அழுத்தத்தை நம் மலர்கள் எண்ணிப்பார்க்கக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். மடு பற்றிப் பத்திரிகைகளில் எந்தானும் செய்திகள் வெளி வந்தன. பல்வேறு கோணங்களில் அமைக்கப்

ஆம் திருக்கேதிச்சரம் பற்றி
அரசுக்கு அழுத்தம் கொடு
படக் கூடியதான் ஏற்பாடு
களை ஒருமுகப்படுத்தும்
கடப்பாடும் மக்கள் மத்தியில்
திருக்கேதிச்சரம் பற்றி ய
தொரு விழிப்புணர்வை ஏற்
படுத்தவேண்டியதொரு கட
மையும் திருக்கேதிச்சர ஆல
பத் திருப்பணிச் சபைக்கு
உண்டு.

நோர் வருடத்தோறும் சென்று வந்தனர். பல நூற்றுக்கணக்கானார் பாதயாத திரைக் குழுக்களாகவும், சில நூற்றுக்கணக்கானார் மோட்டார் வாகனங்களிலும் சென்றனர். இன்னும் அநேகர் புகைவண்டியிற் சென்ற அமைத்துப் பிரசாரம் எனர். 1958, 1977ஆம் ஆண்டு தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் இடம்பெற்ற இனக்கல சரப் பெருமை பற்றிய அதன் இன்றைய நிலை நியும் துண்டுப் பிரசரங்க ஏழுர்சி மகாநாடுகள், விழுது கள் மூலம் பிரசாரம் செய்தல், நல்லூர் மகோந்தசொபோன்ற மக்கள் திராவு இடங்களில் திருக்கேதிச்சூ

திருக்கேதிச்சரம் பற்றி எத் தனை தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் எத்தனை தடவை எழுதியள்ளன?

இங்கடமயில் திருக்கேதீசு
ர ஆலயத் திருப்பணி
ஸப அதிதீவிரமாக இயங்க
வென்டுமென விரும்பி அக
டமயிற் சபை சித்தி பெற
ல்லாம் வல்ல திருக்கேதீசு
ரநாதர் திருவருள் புரிய
வண்டுமெனப் பிரார்த்திக்
ன்றோம்

வரங்களைத் தொடர்ந்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த மு
கருங்க ஆரம்பித்த இந்த யாத்திரைகள் இன்று அற்றுப் போய்விட்டன. ஆனால் கதிர் காம உறச்வகாலமும் கதிர் காமக் கந்தன் நினைவும் மக்கள் மத்தியிலிருந்து முற்றாக சூரியன் விழிப்புணர்வு நடவடிக்கை பலவேறு பகுதிகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். விழிப்புணர்வு நடவடிக்கை பலவேறு இடங்களில் நடைபெற வேண்டும்.

எத்தனை இந்துமத ஸ்தா
பனங்கள் மக்கள் அபிப்பிரா
யத்தைக் கட்டி யெழுப்ப
முயன்றன?

வட்டிலங்கையில் 1980ஆம் வருடகளில் அநேகருக்கு கையிரத வண்டி எப்படித் தாழ்யமாகின்றது.

காமக் கந்தன் நினைவும் மக் கள் மத்தியிலிருந்து முற்றாக மறக்கப்படா மலிருக்கு மாணால் அதற்குரிய காரணங் களுள்ளனர் ஒரு முகப்படுத்து கருவேறு இடங்கள் பண்ணெடுத்துச் சென் மற்றும் விழுப்புணர்வு நடவடிக்கை கண்ணிடுத்துச் சென் அவற்றை ஒரு முகப்படுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். திருப்பணி செய்ய வேண்டும். திருப்பணி செய்ய வேண்டும்.

முயல்கின்றன ?

கனுளொன்று கதிர்காமப் பணியைத் திருக்கேதிச்செய்து பெருவிழாக் காலத்தில் நாட் ஆலயத் திருப்பணி சனாந்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொள்வதே பொருத்தமாட்டைப்பெறும் கதிர்காமக்வாமி னதும் விரும்பத்தக்க விழாக்களாகும். திருப்பணி சமாகும். திருப்பணி சனா

கொழும்பிலுள்ள சில இந்து ஸ்தாபனங்கள் சில தடவை கள் உயர் அரசு அதிகாரிகளையும் அமைச்சர்களையும் சந்திப்பதால் விடையம் சரியாகி விடாது. தொடர்ச்சி வான் தீவிரமான அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக

வர்களில் அநேகமாக சுதா முதலாவது பாடம் என்று கூறுவது வீரத் தெரியாது. காரணம் நீண்டகாலமாக இலங்கையில் புகையிரத வை நடைபெறவில்லை. ப

நன் பலவேறு பகுதிகளில் மேற்கொள்வதே பொருத்தமாடைப்பெறும் குதிர்காமசுவாமி எனும் விரும்பத்தத்தை சிழாக்களாகும். மாகும். திருப்பணிச் சுறை இவ்வேண்டுகோளைத் திலகில் ஆண்டுகளின் முன் கவனத்திற் கெட்டுக்க வேண்டும் பாழ்ப்பாணத் தீவிப் பகுதி மெனப் பணிவண்போடு கேட்கக் கள் இடம்பெயர்ந்து உக் கொள்கிறோம்.

அரசநிதி உதவியோடு கட்ட படத் தினணக்கள் த்தால் முயற்கல் புனரமைக்கப்படு மத்து செவரமரபிற்கு அமை வது வாகவுள்ளதா என்பதை ஒரு உறுதிசெய்து கொள்வதும், தீ இயல்பு நிலை ஏற்படும் கல் போது மகா மண்டபத் திருப் படியைச் செய்வதற்கு இந்தியாவில் சிறப்பங்களைச் செய்வித்து ஆயத்தமாகவிருப்ப

அது போன்று பத்துப் பானிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு சுமத்துச் சைவ மக்கள் தியில் மகா மந்திரமாக வித்த “திருக்கேதிச்சரம்” அற மா மருந்து இன்று தோ கேரவிப்பட்டான்று”. ஆக சிறு பின்னை சமயபாடப் புத்தகத்தில் க்கும் ஒன்றாக மாறி டாது.

கோவில்களின் மகோறவ காலங்களிலெல்லாம் டாநாட்டின் வெவ்வேறு காவில்களில் அபிடேகங்கள், மிபாடுகள், உற்சவங்கள், ரார்த்தனைகள் நடாத்தித் தம் குல தெய்வங்களை மனத் துற்றிக் கொண்டனர்.

தச்சரம பற்றய வழிபாணரவை ஏற்படுத்துப் பணிக்கு இந்து சாதனங்கள் தன்னாலான பக்களிப்பையெய்வான். அதன் முதலியாக அடுத்த இதழி, இருந்து திருக்கேதீச்சர ஆயம் பற்றிய கட்டுரைகள் தொடரொன்று ஆரம்பமாகவுள்ளது.

வ

பெற்றோரரப் பேணல்

பெற்றோரர் அன்போடு பேணி வழிபடல் வேண்டும். அவர்கள் பிழை செய்தார்களாயினும் அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாது பொறுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும், அவர்களுக்கு எதுவித குறைவும் ஏற்படாதவாறு நூல், உடை, உறையுர் கொடுத்துப் பாதுகாத்தல் வண்டும். அவர்களுக்கு தோய்வளிந் சிறந்த வைத்தியாகக் கொண்டு வைத்தியம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

விலர் தங்களை மிக வகுந்திப் பெற்று வளர்த்தப் பெற்றோர் பசித்திருப்பத் தாம் தம் மனவி, பிரஸ்ளா நூடன் வயிறார் உண்டு. தாம் பெரியவர்கள் போல் வளிக்காட்டிக்கொண்டு திரிகிறார்கள். பெற்றோரரை ஸ்ரித்துக்கொண்டு பெயர், புகழுக்காக பிரசித்தமான டாங்களில் பொருள் செலவு செய்து தான் தருமம் சம்வாகக் காட்டிக்கொள்வர். இவரவிட மூடர் வருமில்லை.

தீரா, மாதா இறக்கும் போது பிள்ளைகள் அவர்கள் பிரியாது உடன் இருத்தல் விரும்பத்தக்கது. அவர்கள் எம் கலங்கும்படி அவர் எதிரே அழக்குடாது, அவர்கள் இறைவனது திருவுடியின் நினைவில் ஊன்றிப் பெயராறு அறிவொழுக்கம் உடையவரைக் கொண்டு தவார, திருவாசகம் முதலாம் அருட்பாக்களை ஒதுக்கித்தல் வேண்டும். அவர் இறந்த பின்பு அந்திமக்கிரி

யைகளைத் தம் பொருள் வசதிக்கேற்பச் சிரத்தை யோடு செய்து முடித்தல் வேண்டும். வருடந்தோறும் அவர் இறந்த திதியிலும் புரட்டாதி மாதத்து மகாளை பட்சத் திலும் தவநாது சிராத்தம் செய்தல் வேண்டும். சிரத்தை யோடு செய்யப்படுவதே சிராத்தம். எவ்வளவு பொருள் செலவழித்துச் சிராத்தம் செய்யப்படுகின்றது என்பது முக்கியமல்ல.

அநேகர் தங்கள் பெற்றோர் உயிரோடு இருக்கும் போது அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யாது அவர்களுக்குத் துன்பம் விளைவித்துப் பின், அவர்கள் இறந்தபின் அந்திமக் கிரியைகளை உலகத்தவர் மேச்சம் பொருட்டு பெரும் பொருட் செலவிற் செய்வர். என்னே அறியாமை. இதனால் எதுவித பயனுமில்லை. பெற்றோர் உயிருடனிருக்கும் போது அவர்களை சந்தோஷமாக வைத்துக் காப்பாற்றி உபசித்து அவர்கள் நவஞக்குப் பொருள் செலவிடுதலே நன்மை தரும்.

தனது பெற்றோர் வறுமையால் வருந்தும்போது, புசுழிற்காக பிறருக்கு உதவுவது தருமம் அல்ல, அது உடனடியாகத் தேன் போல் இனிப்பினும், பின்னர் விடம்போலத் துன்பம் தரும்.

‘தந்தை தாய் பேண்’

(ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் பால பாடம் நான்காலது புத்தகத்தைத் தழுவி எழுதப் பட்டது.)

கசவசமயப் பெருநாள்கள்

(வைகாசி முரளை முதல் ஆணி முரளை வரை)

வைகாசி 16 வ (30-05-99)	ஞாயிறு	பூரணை, வைகாசி விசாகம்
18 வ (01-06-99)	செவ்வாய்	திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை
20 வ (03-06-99)	வியாழன்	சங்கடஹரசதுர்த்தி
28 வ (11-06-99)	வெள்ளி.	பிரதோஷம்
29 வ (12-06-99)	சனி	கார்த்திகை
30 வ (13-06-99)	ஞாயிறு	அமாவாசை
ஆணி 1 வ (15-06-99)	செவ்வாய்	மாதப்பிறப்பு
3 வ (17-06-99)	வியாழன்	சதுர்த்தி
5 வ (19-06-99)	சனி	ஷஷ்டி
6 வ (20-06-99)	ஞாயிறு	இரவு நடேசரபிழேஷ்கம்
7 வ (21-06-99)	திங்கள்	உதயம் ஆணி உத்தர தரிசனம்
12 வ (26-06-99)	சனி	சனிப்பிரதோஷம்
14 வ (28-06-99)	திங்கள்	பூரணை

வைகாசி விசாகம்

விசாகம் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் ஒன்று. விசாகம், வைகாசி, அனில் (பிறப்பு) நாள் எனவும் பொருள்படும். விசாகநட்சத்திரம் சிறப்புப் பெறும் மாதமாதலால் வைகாசி (வைசாக) மாதமெனப்பட்டது. உலகமுய்ய ஒரு திருமுருகன் வந்துதித்தது வைகாசி விசாகப் பெருநாளில் என்று கொள்ளப்படுகின்றது.

குருபத்மன் முதலாய அசுரர்களின் கொடுமைகளைத் தாங்கலாற்றாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் சென்று “விமல! ஒர் குமரன் தன்னை நீதரல் வேண்டும் நின்பால் நின்னையே நிகர்க்க” என்று பணி ந் து வேண்டிக் கொண்டனர். அச் சமயம் சிவபெருமான் ஆறு திருமுகங்களுடன் திகழ்ந்தார்.

இறைவனுக்குரிய வடிவங்கள் அருவம், அருவுருவம், உருவம் என மூன்று வகைப்படும். அருவத்திருமேனி யையடையபொழுது சிவன் எனவும் அருவுருவத்திருமேனியையடையபொழுது சதாசிவன் எனவும் உருவத்திருமேனியையடையபொழுது மகேசுவரன் அல்லது மகாதேவன் எனவும் அழைக்கப்படுவர். சதாசிவவடிவம் ஜந்து முகங்களையடையதாக உருவகிக்கப்படும். இம் முகங்கள் சகானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், ஸத்தியோஜாதம் எனப்படும். மேற்கு நோக்கிய ஸத்தியோஜாதம் படைக்கும் தொழிலைக் குறிக்கும். வடக்குநோக்கிய வாமதேவ முகம் காத்தற தொழிலைக் குறிக்கும். சிழக்கு நோக்கிய தத்புருஷ முகம் மறைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். தெற்கு நோக்கிய அகோரமுகம் அழித்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். மேல் நோக்கிய சகான முகம் அருளைக் குறிக்கும். சகான, தத்புருஷ, அகோர, வாமதேவ சத்தியோஜாத முகங்கள் முறையே ஆகாயம், காற்று, தி, நீர், நிலம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களை ஆளும் தன்மையையும் குறிக்கும்.

ஜிந்து முகங்கள் கொண்டவுருவாக உருவகிக்கப்படும் இச்சதாசிவ மூர்த்தி எல்லா உயிர்களிடத்தும் பொருந்தி விளங்கும் போது, அப்பிரானுக்கு இந்த ஜிந்து முகங்களோடு கீழ் நோக்கி விளங்கும் அதோமுகம் என்ற ஒன்றும் சேர்ந்து ஆறுமுகங்கள் உடைய தாகிறது. இதை

“ஆமே பிரான்முகம் ஜிந்தோடும் ஆருயிர் ஆமே பிரானுக்கு அதோமுகம் ஆறுள் தாமே பிரானுக்கும் தன்சிர மாலைக்கும் நாமே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே”.

என்ற தினமந்திரத்தால் அறியலாம் சிவத்தை அறிந்து வழிபடுவோர்க்குச் சதாசிவம் போல் ஆறுமுகங்களும் ஒன்றாய் விடும். சிவத்தை அறிந்து வழிபடாதபோ அதோமுகம் கீழ் தோக்கியே செல்லும் என்பது திருமூலாகுற்று. ஆகவே இந்த அதோமுகம் குானிகளுக்கு மட்டுமே புலப்படும் என்பது தெளிவு.

தேவர்கள் படும் துங்பங்களை நீக்கி அருள் புரிய திருவளங்கள் கொண்ட பரம்பொருள்

“ஜிந்து முகத்தோ டதோமுகமும் தந்து திருமுகங்களாராகி

அந்த ஆறு திருமுகங்களிலுள்ள நெற்றிக் கணக்களில் ரூந்தும் ஆறு அக்கினிப் பொறிகளைத் தோற்றுவித்து அந்த ஆறு பொறிகளையும் முறையே வழிபடுவேன், அக்கினிதேவன், கங்காடே தவி மூலமாக சரவணப் பொய்கையில் சேர்ப்பித்தார். சரவணப்பூந்தடாகத்திலே ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகளாக விளங்கின. ஆறு பொரி களும் திருக்குழந்தைகளான தின் வைகாசி மாதத்து விசாகப் பெருநாளாகும்.

உயிர் களுக்கு நேரும் துங்பங்களை நீக்குப் பொருட்டு, “ஜிந்து முகத்தோடு அதோ முகமுட தந்து திருமுகங்கள் ஆராகி” தங்கிலை முழுவது தோற்ற அருள்புரிதற்குக் கொண்ட மூர்த்த மே ஆறுமுகத் திருவடிவம். இத்திருவடிவத் துதிப்போர்க்கு “வல்வினைபோம் துன்பம் போம் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்; நிஷ்டையும் கைகூடும்”

உயிர்கள் உய்ய “சசனே அவனாடலா எ மதவையான்” வைகாசி விசாக நன்நாளில் அறுமுகங்கானேத்தித் துன்பம் நீங்கி இன்புவோமாக,

“அந்தமில் லொளியின் சீரால் அறுமுகம் படைத்த பண்பால் எந்தைகள் னின்றும் வந்த இயற்கையால் சக்தி யாம்போ தந்திடும் பனுவல் சொன்ன தன்மையாற் தனிவேற் பெம்மான் கந்தனே யென்ன நின்னைக் கண்டுளக் கவலை தீர்த்தோம்”

★ ★

“அருவமும் உருவுமாகி அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகக் கருணைகள் முகங்களாறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுக் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தன் உலகமுய்யு”
— கந்தபுராணம்.

சைவ யரிபாலன சபை
சைவநெறித் தேர்வு - 1999

183319

வகுப்பு 2 முதல் 12 வரை:

தேர்வு நாள்: 30-10-1999 சனிக்கிழமை
விண்ணப்ப இறுதி நாள்: 30-06-1999

வகுப்பு 13: இந்துசமயம் / இந்து நாகரிகம்

தேர்வு நாள்: 19-07-1999 முதல் 22-07-1999 வரை
விண்ணப்ப இறுதி நாள்: 31-05-1999



ஆணீத் திருமஞ்சனம்

ஆணி 7 ஆம் நாள் (21-06-1999) தீவிக்ட்கீழைய

“செல்வ தெடுமாடம் சென்று சேன் ஒங்கிச் செல்வ மதி தோயச் செல்வம் உயர்கின்ற செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய செல்வன் கழல் ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே”

— சம்பந்தர்

சிதம்பர சபாநாயகருக்கு ஒரு வருடத்தில் ஆறு அபிஷேகங்கள் நடைபெறும். சித்திரை மாதத்துக் கிருவோன் நட்சத்திரத்தன்றும் ஆவணி, புரட்டாதி மாசி மாதங்களில் பூர்வ பக்க சதுரத்தசித் திதியில்லை சன்பகல் அபிஷேகமாகிப் பின்னேரம் தரிசனம் நடைபெறும். ஆணி உத்தரத்தன்றும் மார்கழித் திருவாதிரை பன்றும் பின்னிரவில் அபிஷேகமாகி உதயத்தில் தரிசனம் விடைக்கும்.

விவர்த்துள் மார்கழித் திருவாதிரையும் ஆணி உத்தரத் திருமஞ்சனமுமே கூத்தப் பெருமானுக்கு நிகழும் பெரிய திருவிழாக்கள். இத் திருவிழாக்களில் கொடியேற்றும் முதல் எட்டாம் திருவிழா முடிய விநாயகர், கப்பிரமணியர், சேரமாஸ்கந்தர், அம்பாள், சண்டேக்ஷர் ஆகிய பஞ்ச மூர்த்திகள் காலை, மாலை இருபொழுதிலும் திருவீதிக்கு எழுந்தருளவர். ஒன்பதாம் திருநாள் விடியற்காலை கூத்தப் பெருமானும் சிவகாமியமையும் சிற்றம்பலத்தினின்றும் எழுந்தருளித் தேர்மூல் அமர்த்து விநாயகர், முருகன், சண்டேக்ஷரருடன் திருவீதியில் உலா வந்தருளவர். மாலை தேரினின்றும் இரங்கி ஆயிரங்கால் மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளவர். மூன்றாம் (பத்தாவது நாளாகிய ஆணி உத்தரம் / மார்கழித் திருவாதிரை) விடியற்காலை ஆயிரங்கால் மண்டப முன்றிலில் அமைந்துள்ள முக மண்டபத்தில் திருஏஞ்சனம் நிகழும். இதுவே ஆணித் திருமஞ்சனம், மார்கழித் திருவாதிரை அபிஷேகம் என அழைக்கப்படுகிறது.

திருமஞ்சனத்தின் பின்னர் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தே அமைந்த இரத்தின சபையில் சர்வாலங்காரங்களுடன் விசேட பூசைகள் இடம் பெறும். நண்பகலில் பிரத்தின சபையிலிருந்து புறப்பட்டு அடியார்களுக்கு

நடனக் காட்சி அருளிவாறு திருச் சிற்றம்பலத்திற்கு எழுந்தருளவர். கூத்தப் பெருமான் சிவகாமியமைக்கான ஆண்தக் கூத்தாடிக் கொண்டு வரும் இவ்வழகிய அற்புத்த தெய்வீக்க காட்சியே “தரிசனம்” எனச் சிறப்பித்துப் போற்றப் பெறுகிறது.

திருவாரூரில் பிறக்க முத்தி. காசியில் இறக்க முத்தி. சிதம்பரம் தரிசிக்க முத்தி. எங்கு பிறத்தல் வேண்டும், எங்கு இறக்கல் வேண்டும் என்பதை எம்மால் நிர்ணயிக் கூற வாழாறு. சிதம்பரமோ கூத்தப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தரிசித்தவர்க் கெல்லாம் முத்தி சித்திக்க வல்லது. ஆதவினாலே, எல்லாத் தலங்களிலும் சிறந்தது. சில பத்து வருடங்களின் முன் மார்கழித் திருவாதிரை, ஆணி உத்தர தரிசனம் காண யாழ்ப்பாணத்துச் சைவ மங்கள் பெருமளவில் பாய்மரக் கப்பஸ்கள் மூலம் சிதம்பரம் சென்று வந்தனர். இவங்கை அந்தியராட்சி யிலிருந்து சுதந்திர நாடானதின் பின் கடவுச் சீட்டு, விசா, அந்தியச் சௌவாணி போன்ற கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக மார்கழித் திருவாதிரை, ஆணி உத்தரப் பெருவிழாக் காண யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சிதம்பரம் செல்வோர் தொகை மிகவும் குறைந்து விட்டது. இருந்த போதிலும் இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட குறிப்பிடத்தக்களை அடியார்களை இப்பெருவிழாக் காலங்களில் சிதம்பரத்தில் காணலாம்.

தெய்வச் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தை அரங்கேற்றிய கால கட்டத்தில் சிதம்பரத்தில் எழுநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட திருமடங்கள் இருந்தன. இன்று அத் தொகை ஐம்பத்தொன்பதாகச் சுருங்கி விட்டது. ஞானப் பிரகாசர் குளத்தின் வட கரையில் அமைந்துள்ள செவ்வாய்க்கிழமை மடம், மானா முதலியார் மடம், வடக்கு மடம், சிவபுரி மடம் எனும் நான்கு மடங்களும் மாலை கட்டித் திருவில் அமைந்துள்ள புண்ணிய நாசி அம்மையார் மடமும் யாழ்ப்பாணத்தவர்களால் அமைக்கப்பட்ட மடங்களாகும். புண்ணியநாசி அம்மையார் மட தருமபரிபாலனம் 1938 ஆம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இம் மடத்தை நவீன வசதிகள் கொண்டதாகப் புனரமைக்கும் நடவடிக்கைகளைச் சைவ பரிபாலன சபை மேற்கொண்டார்களது.

ஆணி உத்தரத் திருமஞ்சனமும் தரிசனமும் கண்டு உய்தி பெறுவோமாக.

“எங்கும் திருமேனி எங்குஞ் சிவசக்தி எங்கும் சிதம்பரம் எங்கும் திருநட்டம் எங்கும் சிவமாய் இருத்தலால் எங்கெங்கும் தங்கும் சிவனருள் தன்வினை யாட்டதே”

— திருமூலர் திருமந்திரம்

அறநெறிப் பாடசாலையும் பண்ணிசை வகுப்பும்

நாவலர் ஆச்சிரம யள்பாத்தில்

ஞாயிறு தோறும்

காலை 6 மணி முதல் 10 மணிவரை பண்ணிசை வகுப்பு காலை 10 மணி முதல் 11 மணிவரை சமய வகுப்பு
நடைபெறுகிறது

நாவலர் பங்கு பற்றப் பயன் பெறுவார்களாக.

துரமாக எழுதுவிகள்

. அன்பின் குழந்தைகளே,

அன்பு வணக்கங்கள். சைவசமயிகளாகப் பிறப்புதற்குப் பெருந்தவம் செய்த நிங்கள் சிறுவயது முதலே சைவசமயிகளாக வாழுவதற்கு உங்களைப் பழக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு இந்து சாதனம் உங்களுக்குத் துணை நிற்பான். நல்ல எழுக்கம், அன்பு, இரக்கம் பொறுமை போன்ற நற்பண்புகளும் கடவுள் பக்தியும் உடையவர்களாய் உங்கள் சமயத்தின் உண்மை விளக்கத்தையும் பெற்று அவ்வழி வாழ உங்களுக்கு வழிகாட்டும் துணைவனாகவிருக்க விரும்புகிறான் இந்துசாதனம். நற்பண்புகளைச் சிறுக்கதைகள், கவிதைகள் மூலம் உங்கள் மனதில் பதிய வைக்க விரும்புகிறோம். உங்கள் தரமான ஆக்கங்களுக்கு இடம்தர முன்னிற்போம். தயவுசெய்து ஏழதியனுப்புங்கள்.

பிறர் மீது பொறாமைப்படுதல் கூடாத பழக்கம். இந்த இதழில் பொறாமை கூடாது என்பதை விளக்க

பொறுமை கொடிது

—கு. நூத்தன், வகுப்பு 8 A, யாழ். இந்துக் கல்லூரி—

ஒரு மன்னன் சீரும் சிறப்பும் உடையவனாக இருந்தான். செல்வம் படைத்துவன். ஆயினும் சுய அறிவிற் றவன். பிறர் கூறும் வார்த்தைகளை நம்புவன். அவனுடைய அரசன்மனையில் துணி வெளுத்துத் தரும் கபிலன் என்ற பெயருடைய ஒரு சலவைத் தொழிலாளி இருந்தான். அரசனின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவன். வேலையைச் சுத்தமாகச் செய்து அரசனிடம் அன்புடனும் அடக்கத்துடனும் பழகுவான். அதே அரசனையில் பாஜன செய்யும் பரமன் என்ற பெயருடைய குயவன் ஒருவனும் இருந்தான். அவன் கபிலன் மீது பொராமை கொண்டவன். இவ்விருவர் மீதும் அரசன் நம்பிக்கை வைத்திருந்தான்.

ஒரு நாள் பரமன் அரசனிடம் வந்து “மன்னாதி மன்னா, வணக்கம்” என்றான். மன்னர் “ஆ... ப்ரமா வா, வா என்ன சேதி? ஏதாவது வேண்டுமா?” எனக் கேட்டான் ‘‘இல்லை மன்னா இல்லை. உங்கள் புகழ் மூவுக்கிலும் பரவியுள்ளது. தாங்கள் எல்லோருக்கும் வாரி வாரி வழங்குகின்றீர்கள். சிறந்த கொடையாளி. உங்களிடம் செல்வும் நிறைய உள்ளது. நீங்கள் இந்திரனை ஒத்த செல்வந்தர். ஆனால்... ஓர் குறை. இந்திரனிடம் ஓர் வெள்ளை யானை உள்ளது. ஆனால் தங்களிடம் ஓர் கறுப்பு யானை தான் உள்ளது. அதனால் நம் கபிலனிடம் யானையைக் கொடுத்து வெளுக்க வைத்தால் ஐந்து புகழும் தங்களைப் பூலோக இந்திரன் எனப் புகழும்” என்றான். அரசனும் அவன் வார்த்தையை நம்பி “சரி நன்றி இந்தா இதைப் பரிசாய்ப் பெற்றுக் கொள்” எனக் கூறி நூறு தங்க நாணயங்களைப் பரிசாக்க கொடுத்து அனுப்பினான்.

மறுநாள் மதிநலம் குறைந்த மன்னன் கபிலவன அழைத்து “அப்பா அரண்மனை யானையைக் கொண்டு போய் எட்டு நாட்களில் வெளுத்துத் தா, உனக்குப் பல பரிசுகள் தருகிறேன் இல்லவெயில் உன்னைச் சிரச் சேதஞ் செய்வேன்” என்று கட்டளையிட்டான். கபில ஆம் “நல்வது”என மறுக்காமல் கூறி விடை பெற்றான்.

இரு கதை கூறுவிரார் செல்வன் கு. திருத்தன். ஒ இந்துக் கோயில்களில் ஆடு கோழிகளைப் பலியிடுவது கன். பிரஸ்னைப் போல வளர்த்த ஆடுகளை பலியிட தல் கொடிப் மாபாதகச் செயல். கடக்க இந்துசாதன இதழில் இது பற்றி ஒரு கட்டுரை வெளிவந்தது. அதன் நீங்கள் வாசித்திருப்பீர்கள் என நம்புவிடுவேன். வாசிக்க வற்றியிருப்பின் வாசியுங்கள். நவாவியூர் தந்த தங்களாத்தா சோமசுந்தரப் புலவர் சிறுவர்க்கான ப பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். ஆலயங்களில் உயிர்ப்பியை நிறுத்த வேண்டுமென்ற தோக்கோடு தங்காத்தாவினால் ஏழுதப்பட்டது ஆடு கதறியது என பாடல். தன் மகன் பலி செய்யப்பட்டதை அறிந்தாயாடு மனமுருகிப் புலம்புகிறது. வாசியுங்கள். உங்கள்கணக்கில் நீர் துளிர்க்கும்.

மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

—ஞானகுரு

கபிலவின் வீட்டு முற்றத்தில் யானை நின்று கொட்டு நெருத்து. எல்லாம் பரமனின் வேலை என அறிந்த காலன் அவனுக்குப் புத்தி புகட்ட எண்ணினான், எட்டு நாட்களும் கழிந்தன. பரமன் அரசனிடம் சென்று “அரசே கபிலன் தங்களது கட்டளையை நிறைவேற்றானானா? ” என வினவினான். உடனே அரசன் கபிலன் அழைத்து அதே கேள்வியைக் கேட்டான். கபிலன் அரசே “நான் தங்களது கட்டளையை மறுப்பேனா துணிகளைப் பாளையில் போட்டு வெளுப்பதுதான் என் வழக்கம். ஆகவே பரமனிடம் யானை வெளுப்பதற்குக் கெட்டியான் ஓர் பாளையைச் செய்து தகும்பட சொல்லுங்கால். தான் தங்களது கட்டளையை நிறைவேற்றுகின்றேன் ” என்று பண்டுடன் கூறினான் அரசனும் “ஆம் அவன் சொல்வதும் நியாயம் தான் பரமா! நீ யானையை வெளுக்க ஓர் பாளையை எட்டு நாட்களில் செய்து கொடுக்கவில்லை என்றால் உடனைச் சிரச்சேதஞ்சு செய்வேன்” என்றான். இருவரும் அரசனிடமிருந்து விடைபெற்று இருப்பிடம் அடைந்தார்.

பரமன் கபிலனிடம் சென்று “என்னப்பாயானைக்கு ஒரு பானை செய்ய முடியுமா? ” எனவினவினான். அதற்குக் கவிலை “வேலிக்கு இட்டமுன் உள்ளதைத் தைத்து விட்டது. நான் என்கொடி செய்வேன் ? ” என்றான் பரமன், தனினைக் காப்பாற்றும்படி கெழுசி போது கபிலன் மனமிரங்கி அவனைக் காப்பாற்றுவதுக்கு கூறினான்.

மறு நாள் கபிலன் பரமண அழைத்துக் கொண்டு சென்று அரசரை வணங்கி “அரசே பரமன் பாலை செய்ய முற்பட்ட போது இந்திரன் தன் வெள்ளையானைக்குப் போட்டியாக மற்றொன்று தயாரிப்பதைக் கண்டு தங்களைக் கொல்லும் படி எமதர்மராஜனிடத் கட்டளையிட்டுள்ளான்” என்றான். ‘‘ஜேயோ வேஷ்டாம் இனி யானையை வெளுக்க முயற்சி வேண்டாம் இந்தாருங்கள் ஆளுக்கு நூறு கிரங்கநானயங்கள் போய் வாராக்கி வருகின்றன’’ எனக் கருதி அனுப்பி வைத்தான். போகுவதற்கியில் கபிலன் பரமனிடம் ‘‘இப்போதாவது புத்தி வந்ததா? பிறருக்கு உபகாரம் செய்து நாம் ஒர்றுபொய்க் கால வாழ வேண்டும்’’ என்றான். அதன் பின் பரமன் பொறாமை நீங்கி நன்கு வாழ்ந்து வந்தான்.

தாயார்ட்டின் புலம்பல்

— நவாலியர் சோமாந்தரப் புலவர் —

ஆசை மகனேயென் அன்பான கண்மனியே
நூசத் துரையே நெடும்பயணம் போனாயோ

ஏராறு மாதம் உடம்புதொந்து பெற்றெடுத்த
நூராளா! தெற்குத் திசைப்பயணம் போனாயோ

நூராத கோவிலெல்லாம் நேர்ந்து தவமிருந்தே
நூராத காதலுடன் ஐயோதான் பெற்றெடுத்தேன்

ஒல்லுவைத்த கோவிலெல்லாம் கைகுவித்து
நோன்பிருந்து
ஒல்லவக் குமரா சிறப்புடனே பெற்றெடுத்தேன்

ஒருக் கழுத்தழகா அஞ்சனப்பூக் கண்ணமுகா
நார் நடையழகா மாராப்பு மேனியனே!

— பாஅய் பாஅய்

ஒன்று நடையழகுஞ் சோதி முகத்தழகுஞ்
கொள்ளுஞ் செவியழகுஞ் கோமளமே காண்பதெப்போ

ஒல் மயிரழகும் நெற்றிச் செகிலழகுஞ்
கொல் மருப்பழகுஞ் கோமளமே காண்பதெப்போ

ஒங்கரும்பே தேனேயென் பொன்னே நவமணியே
நாங்கிச் சமந்தகுடல் தழலா யெரியுத்தா

நாமுங் குழலுமென்று மின்பக் குதலைமொழி
நானும் பொழுதுமினி நான்கேட்ப தெந்தாளோ

நாம்மா வெனவழக்கும் ஆசைத் திருக்குரலை
நாம்மா தவக்கொழுந்தே நான்கேட்ப தெந்தாளோ

ஒல்லுந் தவவிடும்நல்ல பின்னாக்குஞ் தீற்றியுணை
ஒல்லும் பகலுமவர் அன்பாய் வளர்த்தாரோ

ஒல்லும் பகலுமவர் அன்பாய் வளர்த்ததெலாக்
ஒல்லுங் க்கூரயக் கழுத்துவெட்டு வெட்டிடவோ

— பாஅய் பாஅய்

நீஷ்புரிப் பூண்ணித்து கிண்கிணிப்பொற் றார்குட்டி
நீஷ்புரிப் பகலங்கிக்கப் பார்த்து மகிழ்ந்தேனே !!

நெங்னைப்பொற் றேரேறி மாப்பினைபோற் சென்றாயே
நீஷ்புரும் வரக்காணேன் எங்குற்றாய் எங்குற்றாய்

பெண்ணை மனந்தெனது பிர்ளைவரு வாணென்றே
என்னி யிருக்குதா னேமாந்து போனென்டா

காக்கைக் கரைவும் கணாவும் பலித்தத்தா
ஆக்கை துடிக்குத்தா அடிவயிறு வெகுத்தா

பா - அய் பாஅய்
காரியமொன் றின்றியிந்தக் கன்னெஞ்குப்
மாரியம்மன் கோவிலிலே வாட்பவிக்கு வைத்தாரோ
பின்னையைப் போல்வளர்த்துப் பின்னையந்தச்
சண்டாளர்
துர்ளித் துடிதுடிக்கத் துண்டாக வெட்டினரோ
காவிலொரு பாவி கழுத்திலொரு மாபாவி
கோவி யிமுக்கக் கொடும்பாவி வெட்டினனோ

— பாஅய் பாஅய்

கோவி யிமுக்கக் குழலி மனஞ்சிதறி
ஆரை நினைந்தோ வழுதாயென் கண்மணியே
ஒங்கிய கத்தி விழும்போ துடல்நடுங்க
ஒங்கி யெண்நினைந்தென் னம்மாவோ வென்றாயோ!

தூவாரும் மெனி சழன்று துடிதுடிக்க
ஆவாவென வாய்விட் டையா விறந்தனயோ

தெந்சந் துடிக்குத்தா நினைவுதடு மாறுத்தா
பஞ்சிலே தீப்போற் பாற்பவிறு வேகுத்தா

— பாஅய் பாஅய்

உன்றன் றசையரிந்தே யோலைக் குடலைகட்டிச்
சென்றுசென்று விற்றனரோ தின்றுபசி யாறினரோ

ஆசாரி மேலோ அதிகாரி தன்மேலோ
மாமாரி மேலோவில் வண்பழிதான் சேருமடா

கொன்றவன் மேலோ கொடுத்தவன் தன்மேலோ
தின்றவன் மேலோவித் தீயபழி சேருமடா

வாயில்லாச் சென் வதையாதீர் என்றுசொல்ல
வாயுள்ளார் நெஞ்சம் மரமோ கருங்கல்லோ

ஈசுவமு மில்லையோ சான்றோரு மில்லையோ
தெய்வமு மில்லையோ வென்மனது தெற்றிடவே

— பாஅய் பாஅய்

பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்

“வேததெறி தழைத்தோங்க மிகுஷாவத்துறை விளக்கப்
பூதபரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகளித் திருநூள் சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக் கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்”

— சேக்கியார்

நீஞாளசர்பந்தர் குநூழை
பிரமாதி வருடம் வைகாசித் திச்கள் 18 டி (01-06-1999) செவ்வாய்க்கிழமை

இந்து சமயம் - ஆண்டு 13

வினா - விடை

1. அகப்புறச் சமயங்கள் எவ்வ ?
பாசுபதம், மாலிரதம், காபாஸம், வாமம், வைரவம், ஜக்ஷியவாத சௌவை
2. வைணவ ஆகமத்தின் இரு பிரிவுகள் எவ்வ ?
பாஞ்சராத்திரம், வைகாசனம்
3. மாக்களை என்று சொல்லப்படும் புராணம் எது ?
பெரிய புராணம்
4. "சற்காரியவாதம்" எனச் சௌவர் எதனைக் கூறுவார்?
உள்ளதில் இருந்தே உள்ளது தோன்றும். இல்லதில் இருந்து உள்ளது தோன்றமாட்டாது. இக்கொள்கையே சற்காரியவாதம் ஆகும்.
5. பஞ்சிருத்தியம் யாவற்றையும் ஒருங்கே காட்டும் தாண்டவம் யாது ?
ஆணந்ததாண்டவம்
6. தூலவிங்கம் என்பது யாது ?
கொடிமரம்
7. சௌவம் எனும் பெயர் இடம் பெறும் முதல் தமிழ் நூல் யாது ?
மனிமேகலை
8. கோமுகை எதனைக் குறிக்கிறது ?
திருவருட் சக்தியைக் குறிக்கிறது
9. பெரியாழ்வார் எத்தனை பாசுரங்கள் பாடி னார் ?
473 பாசுரங்கள்
10. சௌவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை இருப்பிடமாகக் கொண்ட உபநிடத்தின் பெயர் என்ன ?
சுவேதாஸ்வர உபநிடதம்
11. புராணத்தின் பஞ்ச லக்கணங்கள் எவ்வ ?
அ) உலகத் தோற்றம் ஆ) ஒழுக்கம்
இ) பாசம்பரியங்கள் ஈ) மனுவின் காலங்கள்
உ) பாரம்பரியக்களைகள்
12. வியாகரணம் என்றால் என்ன ?
வியாகரணம் என்பது வேதங்களில் உள்ள எழுத்தில்கணம், சொல்லிவக்கணம், பொருளில்கணம் என்பவற்றை விளக்குவதாகும்.
13. ஆகமம் என்னும் சொல்லின் பொருள் யாது ?
தொன்று தொட்டுவரும் அறிவென்பதாகும்
14. முதலாழ்வார்கள் என்று போற்றப்படுவர்கள் யார் ?
பொய்கை யாழ்வார், பூத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்
15. முருகப் பெருமாலுடைய குணங்கள் எவ்வ ?
1) முற்றிவுடைமை,
2) வரம்பிலின்பழுமடைமை
3) இயல்பாகவே பாசங்கள் இன்மை
4) முடிவிலாற்றல் உடைமை
5) பேரறிவுடைமை
6) தன்வயமுடைமை
16. மகோற்சவத்தின் தத்துவங்கள் யாவை ?
1) கொடியேற்றம் — பவடத்தல்
2) வாகனத்திருவிழா — காத்தல்
3) தேர்த்திருவிழா — அழித்தல்
4) மெளனோற்சவம் — மஹநத்தல்
5) தீர்த்தம் — அருளல்
17. சங்கரர் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் எவ்வ ?
1) பூர்ணா நதியை திசைமாற்றி ஓடச் செய்தத
2) தங்கநெல்விக்கனி மழை பொழியச் செய்தது
3) தாயாருக்கு விஷ்ணு தரிசனம் கிடைக்கச் செய்தது
4) கேதாரத்தில் தனது சிறுவர்களுக்காக வெநிர் ஊற்றை உண்டாக்கியது.
18. சேக்கிழார் புராணம் பாடியவர் யார் ?
உமாபதி சிவாசாரியார்
19. பத்ததி என்பது யாது ?
சிவாகமங்களின் கிரியாகாண்டப் பொருளைத் திரட்டிக் கூறுவது.
20. தலபுராணங்கள் 5 தருக ?
1) கோயிற் புராணம்
2) சிதம்பர புராணம்
3) அருணகிரி புராணம்
4) திருவிஞ்சைப் புராணம்
5) அருணாசலப் புராணம்
21. திருவாத ஝ுரடிகள் புராண நூலாசிரியர் யார் ?
கடவுள் மாழுனிவர்
22. கடவுளுக்கு உள்ள இரண்டு நிலைகள் எவ்வ ?
1) சொருபலக்கணம்
2) தடத்தலக்கணம்
23. காமிய பூசை என்றால் என்ன ?
ஒருபயண விரும்பிச் செய்ப்படும் பூசை காமிய பூசை எனப்படும்
24. ஆகமக்கருத்துக்களைத் தமிழிலே பாடியவர் யார் ?
திருமூலர்
25. பத்திரவிங்கம் எனப்படுவது யாது ?
பனிபீடம்

How to become virtuous?

We have countless desires. But it is certain that one day we would be separated from those things that we hold dear. Instead of this happening as a result of death, if we give up these desires voluntarily, we will attain bliss. We anchor ourselves in misery in as many ways as there are desires. Desires are reduced, the cause for misery will so diminish. If we forsake all our desires before present birth comes to an end, we need not be reborn and suffer from all kinds of troubles. We merge ourselves in the Paramatma and attain bliss.

In this world none of us wants to be a sinner. We commit many sins because something instigates us to do so. What is that which instigates to commit sins? It is the desire.

We try to get something because we desire it. When we want to get it anyhow, we are prepared to give up our morals. Will there be satisfaction when the desire is accomplished? No. The fire is not go off if oil is poured into it. It only increases more. Likewise once a certain desire is fulfilled another takes its place with more intensity.

Then the question arises whether it is good to fulfil desires. It is not so either. If a desire is not fulfilled there is frustration and anger, like a ball that rebounds when flung against a wall, the unfulfilled desire returns with anger and urges man to do sin. Hostility is thus the result of desire.

The only way to desist from committing sin is to eschew desire. How can we achieve this? We cannot remain without doing anything. Even when the body is at rest, the mind is active. The mind is always thinking of something. Whatever we do in our body, the mind revolves round our desires. By this the mind is pushing us deeper and deeper into sin. The mind, in addition to thinking eggs, on the body to action. As long as the mind is active desires will arise.

We are unable to control desire. If we are able to control our actions too, then there is no salvation for us. What is the solution to this problem? In our present state it is not necessary to practice altogether. But we should cease to do anything to satisfy our desires and involve ourselves in an action that does not result in physical profit. We should undertake action that would be for the common good and result in spiritual benefit. When we cultivate a taste for this type of action and involve ourselves in it deeply, our desires would diminish. Virtue will increase. What we should do is to practice activities which are devoid of desire. Acting without desire is a virtue.

Commit sins in four ways

- a) With our body we commit bad deeds.
- b) With our tongue we indulge in gossip and untruth.
- c) With money we commit many sins.
- d) We allow our mind to get into evil thoughts.

We should try to do virtuous things in the same fourfold ways in which we commit sins. We could become virtuous

- a) by making the body serve others and by circumambulating the deity in any temple and worshipping it
- b) by training our tongue to chant the name of god. One may say that there is hardly any time for these as all the time is spent in earning a livelihood. Earning is of course necessary for a householder. But if we think about it, we will find that not all our time is spent for that purpose. How much time do we spend in idle talk, mocking at others, watching fun and commenting on the news of the day? We can spend this time in meditating. It does not matter if we cannot find time for this separately. When we travel in a bus or train we can chant the name of God.
- c) The wealth we earn by running about all the time is not going to accompany you at the end. God's name is the only legal tender in the other world. We should add to virtuous actions by spending money for adoring God and helping the poor people in a spirit of charity.
- d) The mind is God's abode. We have made it a dustbin. We should cleanse it, consecrate God in it and thereby find peace. We should meditate at least for five minutes daily. This should be done at any cost. When the worldly life ends it is meditation which will help us.

We should not think that by controlling the mind we would become inanimate. On the contrary, this is the state which is the basis for all activity. In general, one who is handicapped in some way would be more active in another way. Just as more water will flow in a canal when we regulate the flow of water by closing the other avenues, the loss of one faculty will afford greater activity to another. By regulating the scattering of the soul-force through the senses and controlling them we can make all activity concentrate at one place in greater bliss. With more power we can render good services to the world. The power of the saints who have realised their soul-force is an illustration of this. They had the power to travel through the universe and through time and know everything.

Published by Professor R. Kumaravadivel on behalf of the Jaffna Saiva Paripalana Sabai of 450, K. S. Road, Jaffna & Printed at Bharathi Pathippakam, 430, K. K. S. Road, Jaffna, on 29-05-1999